

ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА (ЕС) 2019/878 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 20 май 2019 година

за изменение на Директива 2013/36/ЕС по отношение на освободените субекти, финансовите холдинги, финансовите холдинги със смесена дейност, възнагражденията, надзорните мерки и правомощията и мерките за запазване на капитала

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 53, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейската централна банка ⁽¹⁾,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽²⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽³⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁴⁾ и Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁵⁾ бяха приети в отговор на разразилата се в периода 2007—2008 г. финансова криза. Тези законодателни мерки допринесоха значително за укрепване на финансовата система на Съюза и направиха институциите по-устойчиви на евентуални бъдещи сътресения. Въпреки изключителната си изчерпателност тези мерки не обхващаха всички установени слабости, засягащи институциите. Освен това някои от първоначално предложените мерки бяха предмет на клаузи за преразглеждане или не бяха достатъчно подробни, за да могат да се прилагат безпроблемно.
- (2) Целта на настоящата директива е да даде отговор на въпросите, повдигнати във връзка с разпоредбите на Директива 2013/36/ЕС, които са се оказали недостатъчно ясни и поради това са станали обект на различни тълкувания, или са определени като прекалено обременяващи за някои институции. Тя съдържа също промени на Директива 2013/36/ЕС, които са необходими вследствие на приемането на други правни актове на Съюза в тази област, като Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁶⁾, или вследствие на успоредно предложените промени в Регламент (ЕС) № 575/2013. И на последно място, предложените изменения адаптират настоящата регулаторна рамка по-добре спрямо развитието в международен план с цел насърчаване на съгласуваност и съпоставимост между юрисдикциите.
- (3) Финансовите холдинги и финансовите холдинги със смесена дейност могат да бъдат предприятия майки на банкови групи и прилагането на пруденциалните изисквания трябва да бъде въз основа на консолидационното състояние на тези холдинги. Тъй като контролираната от тези холдинги институция не винаги е в състояние да гарантира съответствието с изискванията на консолидирана основа в цялата група, необходимо е определени финансови холдинги и финансови холдинги със смесена дейност да бъдат включени пряко в обхвата на надзорните правомощия съгласно Директива 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 575/2013, с цел да се гарантира съответствие на

⁽¹⁾ ОВ С 34, 31.1.2018 г., стр. 5.

⁽²⁾ ОВ С 209, 30.6.2017 г., стр. 36.

⁽³⁾ Позиция на Европейския парламент от 16 април 2019 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 14 май 2019 г.

⁽⁴⁾ Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338).

⁽⁵⁾ Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1).

⁽⁶⁾ Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 190).

консолидирана основа. Поради това следва да се предвиди специфична процедура за одобряване и преки надзорни правомощия по отношение на определени финансови холдинги и финансови холдинги със смесена дейност, за да се гарантира, че тези холдинги могат да носят пряка отговорност за осигуряване на спазването на консолидираните пруденциални изисквания, без да бъдат подлагани на допълнителни пруденциални изисквания на индивидуална основа.

- (4) Одобряването и надзорът на определени финансови холдинги и финансови холдинги със смесена дейност не следва да възпрепятстват групите да вземат решение относно специфичните вътрешни договорености и разпределението на задачите в рамките на групата, както сметат за необходимо, за да се осигури съответствие с консолидираните изисквания, и не следва да възпрепятстват преките надзорни действия по отношение на институциите в групата, които са ангажирани да гарантират спазването на пруденциалните изисквания на консолидирана основа.
- (5) При определени обстоятелства финансовият холдинг или финансовият холдинг със смесена дейност, създаден с цел притежаване на дялови участия в предприятия, може да бъде освободен от задължението за одобряване. Макар да се отчита, че освободеният финансов холдинг или финансовият холдинг със смесена дейност може да взема решения по обичайния ход на стопанската си дейност, той не следва да взема управленски, оперативни или финансови решения, засягащи групата или дъщерните предприятия в групата, които са институции или финансови институции. При оценката на съответствието с това изискване компетентните органи следва да вземат предвид приложимите изисквания съгласно дружественото право, на което се подчинява финансовият холдинг или финансовият холдинг със смесена дейност.
- (6) Основните отговорности по отношение на консолидирания надзор се предоставят на консолидиращия надзорник. Поради това е необходимо консолидиращият надзорник да участва по подходящ начин в одобряването и надзора на финансовите холдинги и финансовите холдинги със смесена дейност. Когато консолидиращият надзорник е различен от компетентния орган в държавата членка, в която е установен финансовият холдинг или финансовият холдинг със смесена дейност, одобряването следва да се извърши чрез съвместно решение на тези два органа. При изпълнение на задачата си за извършване на надзор на консолидирана основа над предприятията майки на кредитните институции съгласно Регламент (ЕС) № 1024/2013 ⁽⁷⁾ Европейската централна банка следва също да упражни задълженията си във връзка с одобряването и надзора на финансовите холдинги и финансовите холдинги със смесена дейност.
- (7) Докладът на Комисията от 28 юли 2016 г. относно оценката на правилата за възнагражденията по Директива 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 575/2013 („Доклада на Комисията от 28 юли 2016 г.“) показва, че когато се прилагат за малки институции, някои от принципите, установени в Директива 2013/36/ЕС, а именно изискванията за разсрочване и изплащане в инструменти, са твърде обременяващи и несъразмерни с пруденциалните ползи от тях. По същия начин докладът установи, че разходите за прилагане на тези изисквания надвишават пруденциалните ползи от тях при служители с ниски нива на променливото възнаграждение, тъй като такива нива създават малко или никакви стимули за служителите да поемат прекомерен риск. Следователно, въпреки че всички институции следва по принцип да са задължени да прилагат всички принципи спрямо всички свои служители, чиито професионални дейности имат съществено въздействие върху рисковия профил на институцията, е необходимо малките институции и служителите с ниски нива на променливо възнаграждение да бъдат освободени от принципите за разсрочване и изплащане в инструменти, предвидени в Директива 2013/36/ЕС.
- (8) За да се гарантира сближаване на надзорните практики и да се насърчат равни условия за институциите и адекватна защита на вложителите, инвеститорите и потребителите в Съюза, са необходими ясни, последователни и хармонизирани критерии за определяне на тези малки институции, както и на ниските нива на променливо възнаграждение. В същото време е уместно да се предложи известна гъвкавост на държавите членки, за да приемат по-строг подход, когато сметнат това за необходимо.
- (9) Принципът за равно заплащане на мъжете и жените за равен труд или за труд с равна стойност е залегнал в член 157 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС). Необходимо е институциите да прилагат този принцип по последователен начин. Затова те следва да прилагат неутрална по отношение на пола политика за възнагражденията.

⁽⁷⁾ Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г. за възлагане на Европейската централна банка на конкретни задачи относно политиките, свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции (ОВ L 287, 29.10.2013 г., стр. 63).

- (10) Изискванията относно възнагражденията имат за цел да насърчат устойчиво и ефективно управление на риска от страна на институциите чрез хармонизиране на дългосрочните интереси на институциите и на техните служители, чиито професионални дейности имат съществено въздействие върху рисковия профил на институцията (поемащи съществен риск). Същевременно дъщерните предприятия, които не са институции и съответно не са предмет на Директива 2013/36/ЕС на индивидуална основа, могат да бъдат обвързани с други изисквания относно възнагражденията в съответствие с приложимите секторни правни актове, които следва да имат предимство. Поради тази причина, като правило, изискванията относно възнагражденията, предвидени в настоящата директива, не следва да се прилагат на консолидирана основа към такива дъщерни предприятия. Въпреки това, с цел предотвратяване на евентуален арбитраж, изискванията относно възнагражденията, предвидени в настоящата директива, следва да се прилагат на консолидирана основа към служителите на дъщерни предприятия, които предоставят специфични услуги като управление на активи или управление на портфейл, или изпълнение на нареждания, когато тези служители са упълномощени, независимо под каква форма, да осъществяват професионална дейност, която ги причислява към категорията на поемащите съществен риск на равнището на банковата група. Това упълномощаване следва да включва договорености за делегиране или възлагане, сключени между дъщерното предприятие, което е работодател на служителите, и друга институция в същата група. Държавите членки не следва да бъдат възпрепятствани да прилагат изискванията относно възнагражденията, предвидени в настоящата директива, на консолидирана основа към по-широк набор от дъщерни предприятия и техните служители.
- (11) Съгласно изискванията на Директива 2013/36/ЕС съществена част, и при всички случаи най-малко 50 % от променливото възнаграждение, се състои от акции или равностойни права на собственост, в зависимост от правната структура на съответната институция, като при нерегистрираните на борсов пазар институции то се състои от свързани с акции инструменти или равностойни непарични инструменти; а когато е възможно — от алтернативни инструменти на капитала от първи и втори ред, които отговарят на определени условия. Този принцип ограничава използването на свързани с акции инструменти до нерегистрираните на борсов пазар институции и изисква регистрираните на борсов пазар институции да използват акции. Докладът на Комисията от 28 юли 2016 г. установи, че използването на акции може да доведе до значителни административни тежести и разходи за регистрираните на борсов пазар институции. В същото време равностойни пруденциални ползи могат да се постигнат, като на регистрираните на борсов пазар институции се позволи да използват свързани с акции инструменти, които са обвързани със стойността на акциите. Ето защо възможността за използване на свързани с акции инструменти следва да обхване и регистрираните на борсов пазар институции.
- (12) При процеса на надзорен преглед и оценка следва да се вземат предвид размерът, структурата и вътрешната организация на институциите, както и естеството, обхватът и сложността на техните дейности. Когато различни институции имат сходни рискови профили, например тъй като имат сходни бизнес модели или географско местоположение на експозициите или са свързани към една и съща институционална защитна схема, компетентните органи следва да могат да адаптират методиката за процеса на преглед и оценка, така че да се отчетат общите характеристики и рискове на институциите с еднакъв рисков профил. Това адаптиране не следва обаче нито да възпрепятства компетентните органи надлежно да вземат предвид специфичните рискове, засягащи всяка институция, нито да променя специфичния за конкретната институция характер на наложените мерки.
- (13) Наложено от компетентните органи допълнително капиталово изискване е важен фактор за цялостното ниво на собствен капитал на дадена институция и е от значение за участниците на пазара, тъй като нивото на наложеното допълнително капиталово изискване оказва влияние върху прага на задействане на ограниченията върху изплащането на дивиденди и премии и плащанията по инструментите на допълнителния капитал от първи ред. За да се осигури последователното прилагане на правилата във всички държави членки, както и правилното функциониране на вътрешния пазар, условията за налагане на допълнителното капиталово изискване следва да са ясно определени.
- (14) Допълнителното капиталово изискване, което се налага от компетентните органи, следва да се основава на специфичното състояние на дадена институция и да бъде надлежно обосновано. Допълнителните капиталови изисквания могат да бъдат наложени с цел преодоляване на рискове или техните елементи, които са изрично изключени или не са изрично обхванати от капиталовите изисквания, предвидени в Регламент (ЕС) № 575/2013, само доколкото това се счита за необходимо с оглед на конкретната ситуация в дадена институция. Тези изисквания следва да се разполагат по съответния ред на наслагване на капиталовите изисквания над съответните минимални капиталови изисквания и под комбинираното изискване за буфер или изискването за буфер на отношението на ливъридж, когато е приложимо. Специфичният за конкретната институция характер на допълнителните капиталови изисквания следва да възпрепятства използването им като инструмент за преодоляване на макропруденциални или системни рискове. Това обаче не следва да възпрепятства компетентните органи да вземат мерки, включително чрез допълнителни капиталови изисквания, за преодоляване на рисковете, поети от отделни институции във връзка с дейностите им, включително дейности, които отразяват въздействието на определени икономически и пазарни тенденции върху рисковия профил на отделната институция.
- (15) Изискването за отношението на ливъридж е паралелно на основаните на риска капиталови изисквания. Поради това всички наложени от компетентните органи допълнителни капиталови изисквания с оглед на риска от прекомерен ливъридж следва да се добавят към изискването за минимално отношение на ливъридж, а не към основаното на риска минимално капиталово изискване. Освен това институциите следва да могат да използват всеки базов собствен капитал от първи ред, който използват за изпълнение на свързаните с ливъриджа изисквания, също с цел изпълнение на основаните на риска капиталови изисквания, включително на комбинираното изискване за буфер.

- (16) Компетентните органи следва да имат възможност да уведомяват дадена институция под формата на препоръка за всяка корекция на размера на капитала над съответните минимални капиталови изисквания, съответното допълнително капиталово изискване и, когато е приложимо, комбинираното изискване за буфер или изискването за буфер на отношението на ливъридж, които се очаква институцията да поддържа, за да е в състояние да посрещне евентуални бъдещи стресови ситуации. Тъй като такава препоръка представлява капиталова цел, тя следва да се разглежда като разположена над съответните минимални капиталови изисквания, съответното допълнително капиталово изискване и комбинираното изискване за буфер или изискването за буфер на отношението на ливъридж, когато е приложимо. Неизпълнението на тази цел не следва да води до ограничения при разпределенията, предвидени в Директива 2013/36/ЕС. Предвид факта, че препоръката за допълнителен собствен капитал отразява надзорните очаквания, Директива 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 575/2013 не следва нито да налагат задължения за оповестяване във връзка с тази препоръка, нито да забраняват на компетентните органи да изискват нейното оповестяване. Ако дадена институция многократно не успява да постигне капиталовата цел, компетентният орган следва да има право да предприеме надзорни мерки и по целесъобразност да наложи допълнителни капиталови изисквания.
- (17) Разпоредбите на Директива 2013/36/ЕС за лихвения риск при дейности извън търговския портфейл са свързани със съответните разпоредби на Регламент (ЕС) № 575/2013, които изискват по-дълъг период на прилагане от институциите. С цел да се хармонизира прилагането на разпоредбите относно лихвения риск при дейности извън търговския портфейл, разпоредбите относно спазването на съответните разпоредби на настоящата директива следва да се прилагат от същата дата, от която се прилагат и съответните разпоредби на Регламент (ЕС) № 575/2013.
- (18) С цел да се хармонизира изчисляването на лихвения риск при дейности извън търговския портфейл, когато вътрешните системи на институциите за измерване на този риск не са удовлетворителни, на Комисията следва да бъде предоставено правомощието да приема регулаторни технически стандарти, разработени от Европейския надзорен орган (Европейския банков орган) (ЕБО), създаден с Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета⁽⁸⁾, по отношение на разработването на стандартизирана методика за оценка на този риск. Комисията следва да приема тези регулаторни технически стандарти чрез делегирани актове в съответствие с член 290 от ДФЕС и в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.
- (19) С цел компетентните органи да могат да определят по-добре кои са институциите, които в резултат на потенциални промени в лихвените проценти могат да понесат прекомерни загуби от дейности извън търговския си портфейл, на Комисията следва да бъде предоставено правомощието да приема регулаторни технически стандарти, разработени от ЕБО. В тези регулаторни технически стандарти следва да бъдат уточнени: шестте шокови сценария за надзорни цели, които всички институции трябва да прилагат, за да изчислят промените в икономическата стойност на капитала; общите допускания, които институциите трябва да използват във вътрешните си системи с цел изчисляване на икономическата стойност на капитала и във връзка с определянето на евентуалната необходимост от специфични критерии за установяване на институциите, за които могат да бъдат оправдани надзорни мерки в случай на намаление на нетния лихвен доход в резултат на промени в лихвените проценти; както и това какво представлява „голям спад“. Комисията следва да приема тези регулаторни технически стандарти чрез делегирани актове в съответствие с член 290 от ДФЕС и в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.
- (20) Противоедействието на изпирането на пари и на финансирането на тероризма е от първостепенно значение за поддържането на стабилността и интегритета на финансовата система. Разкриването на участието на дадена институция в изпиране на пари и финансиране на тероризъм би могло да се отрази на нейната жизнеспособност и на стабилността на финансовата система. Наред с органите, отговорни за спазване на правилата за борба с изпирането на пари съгласно Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета⁽⁹⁾, компетентните органи, отговорни за издаването на лицензи и за упражняването на пруденциален надзор, играят важна роля за установяването и отстраняването на слабости. В този контекст тези компетентни органи следва последователно да отчитат съображенията, свързани с изпирането на пари и финансирането на тероризъм, при извършването от тях надзорна дейност, включително в процесите на надзорен преглед и оценка, при оценяването на адекватността на управленските правила, процеси и механизми на институциите, както и при оценяването на пригодността на членовете на ръководните органи, да уведомяват надлежно съответните органи, отговорни за гарантиране на спазването на правилата за борба с изпирането на пари, за всички свои констатации и да предприемат по целесъобразност надзорни мерки съобразно правомощията, с които разполагат съгласно Директива 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 575/2013. Информацията следва да се предоставя въз основа на констатациите, направени в хода на процесите на лицензиране, одобряване или преглед, за които отговарят тези компетентни органи, както и въз основа на информацията, получена от органите, носещи отговорност за гарантиране на спазването на Директива (ЕС) 2015/849.

⁽⁸⁾ Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 12).

⁽⁹⁾ Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията (ОВ L 141, 5.6.2015 г., стр. 73).

- (21) Една от основните извлечени поуки от финансовата криза в Съюза беше осъзнаването на необходимостта от адекватна институционална и политическа рамка за предотвратяване и преодоляване на дисбалансите в рамките на Съюза. С оглед на неотдашните институционални промени в Съюза е наложителен всеобхватен преглед на рамката на макропруденциалната политика.
- (22) Директива 2013/36/ЕС не следва да възпрепятства държавите членки да прилагат в националното право мерки, насочени към засилване на устойчивостта на финансовата система, като например, но не само, максимални стойности за съотношението между размера на кредита и стойността на обезпечението, между дълга и доходите и между обслужването на дълга и доходите, както и други инструменти относно стандартите за кредитиране.
- (23) За да се гарантира, че антицикличните капиталови буфери правилно отразяват риска от прекомерен растеж на кредитите в банковия сектор, институциите следва да изчисляват специфичните за съответната институция буфери като среднопретеглената стойност на нивата на антицикличния буфер, които се прилагат в държавите, където се намират кредитните им експозиции. Поради това всяка държава членка следва да посочи орган, който да отговаря за определянето на нивото на антицикличния буфер за експозициите, намиращи се в съответната държава членка. Това ниво на буфера следва да отчита нивото на кредитния растеж и промените в съотношението на кредита към brutния вътрешен продукт (БВП) в съответната държава членка, както и всякакви други променливи, свързани с рисковете за стабилността на финансовата система.
- (24) Освен предпазен капиталов буфер и антицикличен капиталов буфер, държавите членки следва да могат да изискват от определени институции да поддържат и буфер за системен риск с цел предотвратяване и смекчаване на макропруденциални или системни рискове, които не попадат в обхвата на Регламент (ЕС) № 575/2013 и на Директива 2013/36/ЕС, а именно риск от смущения на финансовата система, които са в състояние да предизвикат сериозни отрицателни последици за финансовата система и реалната икономика в дадена държава членка. Нивото на буфера за системен риск следва да се прилага спрямо всички експозиции или подгрупа експозиции и спрямо всички институции или една или повече подгрупи от тези институции, когато институциите са с подобен рисков профил по отношение на упражняваната от тях стопанска дейност.
- (25) Важно е да се рационализира механизмът на координация между органите, да се осигури ясно разграничение на отговорностите, да се опрости задействането на инструментите на макропруденциалната политика, както и да бъде разширен наборът от макропруденциални инструменти, така че да се даде възможност на органите за своевременно и ефективно противодействие на системните рискове. Очаква се Европейският съвет за системен риск (ЕССР), създаден с Регламент (ЕС) № 1092/2010 на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁰⁾, да изпълнява ключова роля в координирането на макропруденциалните мерки, както и в предаването на информация относно планираните макропруденциални мерки в държавите членки, по-специално чрез публикуване на приетите макропруденциални мерки на своя уебсайт и чрез споделяне на информация между органите след съобщенията за планирани макропруденциални мерки. С цел да се осигури предприемането на подходящи мерки на политиката от страна на държавите членки, се очаква ЕССР да наблюдава пълнотата и съответствието на макропруденциалните политики на държавите членки, включително като следи дали инструментите се използват съгласувано и без припокриване.
- (26) Съответните компетентни или определени органи следва да имат за цел да избягват всяко дублиращо се или непоследователно използване на макропруденциалните мерки, предвидени в Директива 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 575/2013. По-специално, съответните компетентни или определени органи следва надлежно да разгледат дали мерките, предприети съгласно член 133 от Директива 2013/36/ЕС, се дублират или са несъгласувани с други съществуващи или предстоящи мерки съгласно членове 124, 164 или 458 от Регламент (ЕС) № 575/2013.
- (27) Въз основа на естеството и разпределянето на рисковете, присъщи за структурата на групата, компетентните или определените органи следва да са в състояние да определят нивото или нивата на прилагане на буфера за други системно значими институции (Д-СЗИ). При някои обстоятелства може да е целесъобразно компетентният орган или определеният орган да наложи буфер за Д-СЗИ единствено на ниво, което е под най-високото ниво на консолидация.
- (28) В съответствие с методиката за оценка за глобалните системно значими банки, публикувана от Базелския комитет по банков надзор (БКБН), вземанията и задълженията на дадена институция в други юрисдикции са показатели за нейното глобално системно значение и за въздействието, което неизпълнението на задълженията от нейна страна може да окаже върху глобалната финансова система. Тези показатели отразяват конкретни опасения, например във връзка с по-големите трудности при координирането на реструктурирането на институции със значителни трансгранични дейности. Чрез напредъка, постигнат по отношение на общия подход към реструктурирането в резултат на подобряването на единния наръчник и създаването на единния механизъм за реструктуриране (ЕМП), се е развил в значителна степен капацитетът за организирано реструктуриране на трансгранични групи в рамките на банковия съюз. Поради това и без да се засяга способността на компетентните или определените органи да упражняват своята надзорна преценка, следва да се изчислява алтернативна оценка, отразяваща този напредък,

⁽¹⁰⁾ Регламент (ЕС) № 1092/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за пруденциалния надзор върху финансовата система на Европейския съюз на макроравнище и за създаване на Европейски съвет за системен риск (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 1).

като компетентните или определените органи следва да вземат предвид тази оценка при оценяването на системното значение на кредитните институции, без това да се отразява на данните, предоставяни на БКБН с цел определяне на размера на международния пазар. ЕБО следва да разработи актуализирани проекти на регулаторни технически стандарти, за да се определи допълнителната методика за идентифициране за глобално системно значимите институции (Г-СЗИ) с цел отчитане на особеностите на интегрираната европейска рамка за реструктуриране в контекста на ЕМП. Тази методика следва да се прилага единствено с цел калибриране на буфера за Г-СЗИ. Комисията следва да приема тези регулаторни технически стандарти чрез делегирани актове в съответствие с член 290 от ДФЕС и в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

- (29) Доколкото целите на настоящата директива, а именно да се подсилат и уточнят съществуващите правни актове на Съюза, които осигуряват еднакви пруденциални изисквания, прилагащи се към институциите в целия Съюз, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, а поради техния обхват и последици могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тези цели.
- (30) В съответствие със Съвместната политическа декларация от 28 септември 2011 г. на държавите членки и на Комисията относно обяснителните документи ⁽¹⁾, държавите членки са поели ангажимент в обосновани случаи да прилагат към съобщението за своите мерки за транспониране един или повече документи, обясняващи връзката между елементите на дадена директива и съответстващите им части от националните инструменти за транспониране. По отношение на настоящата директива законодателят смята, че представянето на тези документи е обосновано.
- (31) Поради това Директива 2013/36/ЕС следва да бъде съответно изменена,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Изменения на Директива 2013/36/ЕС

Директива 2013/36/ЕС се изменя, както следва:

- 1) В член 2 параграфи 5 и 6 се заменят със следното:

„5. Настоящата директива не се прилага за:

- 1) достъпа до осъществяването на дейност като инвестиционен посредник, доколкото този достъп е уреден с Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (*);
- 2) централните банки;
- 3) пощенските джиро институции;
- 4) в Дания: „Eksport Kredit Fonden“, „Eksport Kredit Fonden A/S“, „Danmarks Skibskredit A/S“ и „Kommune-Kredit“;
- 5) в Германия: „Kreditanstalt für Wiederaufbau“, „Landwirtschaftliche Rentenbank“, „Bremer Aufbau-Bank GmbH“, „Hamburgische Investitions- und Förderbank“, „Investitionsbank Berlin“, „Investitionsbank des Landes Brandenburg“, „Investitionsbank Schleswig-Holstein“, „Investitions- und Förderbank Niedersachsen – NBank“, „Investitions- und Strukturbank Rheinland-Pfalz“, „Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank“, „LfA Förderbank Bayern“, „NRW.BANK“, „Saarländische Investitionskreditbank AG“, „Sächsische Aufbaubank – Förderbank“, „Thüringer Aufbaubank“ — предприятия, които съгласно „Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz“ са признати като органи на държавната жилищна политика и не извършват като основна дейност банкови операции, както и предприятия, които по силата на този закон са признати като жилищноспестовни институции с нестопанска цел;
- 6) в Естония: „hoiu-laenuühistus“, като кооперативни предприятия, които са признати по силата на „hoiu-laenuühistu seadus“;

⁽¹⁾ ОВ С 369, 17.12.2011 г., стр. 14.

- 7) в Ирландия: „Strategic Banking Corporation of Ireland“, credit unions (кредитните кооперации) и friendly societies (взаимоспомагателните каси);
 - 8) в Гърция: Ταμείο Παρακαταθήκων και Δανείων (Тамео Паракататикон ке Данион);
 - 9) в Испания: „Instituto de Crédito Oficial“;
 - 10) във Франция: „Caisse des dépôts et consignations“;
 - 11) в Хърватия: „kreditne unije“ и „Hrvatska banka za obnovu i razvitak“;
 - 12) в Италия: „Cassa depositi e prestiti“;
 - 13) в Латвия: „krājaizdevu sabiedrības“, предприятия, които са признати съгласно krājaizdevu sabiedrību likums като кооперативни предприятия, предоставящи финансови услуги единствено на своите членове;
 - 14) в Литва: „kredito unijos“, различни от „centrinės kredito unijos“;
 - 15) в Унгария: „MFB Magyar Fejlesztési Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság“ и „Magyar Export-Import Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság“;
 - 16) в Малта: „The Malta Development Bank“;
 - 17) в Нидерландия: „Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV“, „NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij“, „NV Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering“, „Ontwikkelingsmaatschappij Oost-Nederland NV“ и „kredietunies“;
 - 18) в Австрия: предприятията, които са признати като жилищноспестовни дружества с обществена цел, и „Österreichische Kontrollbank AG“;
 - 19) в Полша: „Spółdzielcze Kasy Oszczędnościowo — Kredytowe“ и „Bank Gospodarstwa Krajowego“;
 - 20) в Португалия: „Caixas Económicas“, съществували към 1 януари 1986 г., с изключение на регистрираните като акционерни дружества или дружества с ограничена отговорност и на „Caixa Económica Montepio Geral“;
 - 21) в Словения: „SID-Slovenska izvozna in razvojna banka, d.d. Ljubljana“;
 - 22) във Финландия: „Teollisen yhteistyön rahasto Oy/Fonden för industriellt samarbete AB“ и „Finnvera Oyj/Finnvera Abp“;
 - 23) в Швеция: „Svenska Skeppshypotekskassan“;
 - 24) в Обединеното кралство: „National Savings and Investments (NS&I)“, „CDC Group plc“, the Agricultural Mortgage Corporation Ltd, the Crown Agents for overseas governments and administrations, credit unions (кредитните кооперации) и municipal banks (общинските банки).
6. Субектите, посочени в параграф 5, точка 1 и точки 3—24 от настоящия член, се смятат за финансови институции за целите на член 34 и дял VII, глава 3.

(*) Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Директива 2002/92/ЕО и на Директива 2011/61/ЕС (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 349).“;

2) Член 3 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 се добавят следните точки:

- „60) „орган за реструктуриране“ означава орган за реструктуриране съгласно определението в член 2, параграф 1, точка 18 от Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (*);
- 61) „глобално системно значима институция“ или „Г-СЗИ“ означава Г-СЗИ съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 133 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
- 62) „глобално системно значима институция извън ЕС“ или „Г-СЗИ извън ЕС“ означава Г-СЗИ извън ЕС съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 134 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
- 63) „група“ означава група съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 138 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
- 64) „група от трета държава“ означава група, чието предприятие майка е установено в трета държава;

65) „неутрална по отношение на пола политика за възнаграденията“ означава политика за възнаграденията, основана на равно заплащане на мъжете и жените за равен труд или за труд с равна стойност.

(*) Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 190).“;

б) добавя се следният параграф:

„3. За да се гарантира, че изискванията или надзорните правомощия, предвидени в настоящата директива или в Регламент (ЕС) № 575/2013, се прилагат на консолидирано или подконсолидирано ниво в съответствие с настоящата директива и посочения регламент, термините „институция“, „институция майка в държава членка“, „институция майка от ЕС“ и „предприятие майка“ включват също и:

- а) финансови холдинги и финансови холдинги със смесена дейност, които са получили одобрение в съответствие с член 21а от настоящата директива;
- б) определени институции, контролирани от финансов холдинг майка от ЕС, финансов холдинг майка със смесена дейност от ЕС, финансов холдинг майка в държава членка или финансов холдинг майка със смесена дейност в държава членка, когато съответният холдинг майка не подлежи на одобрение в съответствие с член 21а, параграф 4 от настоящата директива; и
- в) финансови холдинги, финансови холдинги със смесена дейност или определени институции съгласно член 21а, параграф 6, буква г) от настоящата директива.“;

3) В член 4 параграф 8 се заменя със следното:

„8. Държавите членки гарантират, че когато органи, различни от компетентните органи, разполагат с правомощия за реструктуриране, тези други органи осъществяват тясно сътрудничество и се консултират с компетентните органи при изготвянето на планове за реструктуриране и във всички други случаи, когато такова сътрудничество и консултиране се изисква от настоящата директива, от Директива 2014/59/ЕС или от Регламент (ЕС) № 575/2013.“;

4) Член 8 се изменя, както следва:

а) в параграф 2 букви а) и б) се заменят със следното:

- „а) информацията, която да бъде предоставена на компетентните органи в заявлението за издаване на лиценз за кредитна институция, включително плана за дейността, организационната структура и правилата за управление, предвидени в член 10;
- б) изискванията спрямо акционерите и членовете с квалифицирано дялово участие или, при липса на квалифицирано дялово участие, спрямо 20-те най-големи акционери или членове съгласно член 14; както и“;

б) добавя се следният параграф:

„5. ЕБО издава насоки в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, предназначени за компетентните органи, за определяне на обща методика за оценка на издаването на лицензи в съответствие с настоящата директива.“;

5) В член 9 се добавят следните параграфи:

„3. Държавите членки уведомяват Комисията и ЕБО за националните закони, които изрично разрешават на предприятията, различни от кредитни институции, да извършват дейност по приемането на депозити и други възстановими средства от гражданите.

4. Съгласно настоящия член държавите членки не могат да освобождават кредитни институции от прилагането на настоящата директива и Регламент (ЕС) № 575/2013.“;

б) Член 10 се заменя със следното:

„Член 10

План за дейността, организационна структура и правила за управление

1. Държавите членки изискват заявленията за издаване на лиценз да бъдат придружени от план за дейността, в който се посочват планираните видове дейности и организационната структура на кредитната институция, в това число посочване на предприятията майки, финансовите холдинги и финансовите холдинги със смесена дейност в рамките на групата. Държавите членки изискват освен това заявленията за издаване на лиценз да бъдат придружени от описание на правилата, процесите и механизмите, посочени в член 74, параграф 1.

2. Компетентните органи отказват издаването на лиценз за започване на дейност като кредитна институция, освен ако не са убедени, че правилата, процесите и механизмите, посочени в член 74, параграф 1, позволяват стабилно и ефективно управление на риска от страна на тази институция.“;

7) В член 14 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Компетентните органи отказват издаването на лиценз за започване на дейност като кредитна институция, ако, след като вземат предвид необходимостта от осигуряване на стабилно и разумно управление на кредитната институция, не са убедени, че акционерите или членовете са подходящи в съответствие с критериите, посочени в член 23, параграф 1. Прилагат се член 23, параграфи 2 и 3 и член 24.“;

8) В член 18 буква г) се заменя със следното:

„г) вече не отговаря на пруденциалните изисквания, предвидени в трета, четвърта или шеста част, с изключение на изискванията, предвидени в членове 92а и 92б от Регламент (ЕС) № 575/2013, или наложени съгласно член 104, параграф 1, буква а) или член 105 от настоящата директива, или вече не може да се разчита, че тя ще продължи да изпълнява задълженията си към кредиторите, и по-специално вече не осигурява достатъчна степен на сигурност за активите, поверени ѝ от вложителите.“;

9) Въмъкват се следните членове:

„Член 21а

Одобряване на финансови холдинги и финансови холдинги със смесена дейност

1. Финансовите холдинги майки в държава членка, финансовите холдинги майки със смесена дейност в държава членка, финансовите холдинги майки от ЕС и финансовите холдинги майки със смесена дейност от ЕС искат одобрение в съответствие с настоящия член. Другите финансови холдинги или финансови холдинги със смесена дейност искат одобрение в съответствие с настоящия член, когато е необходимо да се съобразят с изискванията на настоящата директива или на Регламент (ЕС) № 575/2013 на подконсолидирана основа.

2. За целите на параграф 1 финансовите холдинги и финансовите холдинги със смесена дейност, посочени в него, предоставят на консолидиращия надзорник и, в случай че е различен, на компетентния орган в държавата членка, в която са установени, следната информация:

- а) организационната структура на групата, част от която е финансовият холдинг или финансовият холдинг със смесена дейност, като ясно се посочват неговите дъщерни дружества, а когато е приложимо — предприятията майки, както и местоположението и вида дейност, извършвана от всеки от субектите в рамките на групата;
- б) информация относно назначаването на най-малко две лица, реално ръководещи финансовия холдинг или финансовия холдинг със смесена дейност, и спазването на изискванията, посочени в член 121 относно квалификацията на директорите;
- в) информация относно спазването на посочените в член 14 критерии относно акционерите и членовете, когато финансовият холдинг или финансовият холдинг със смесена дейност има кредитна институция като дъщерно предприятие;
- г) вътрешната организация и разпределението на задачите в рамките на групата;
- д) всяка друга информация, която може да е необходима за извършване на оценките, посочени в параграфи 3 и 4 от настоящия член.

Когато одобряването на даден финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност се извършва едновременно с оценката, посочена в член 22, компетентният орган за целите на посочения член съгласува по целесъобразност дейността си с консолидиращия надзорник и, в случай че е различен, с компетентния орган в държавата членка, в която е установен финансовият холдинг или финансовият холдинг със смесена дейност. В такъв случай срокът за извършване на оценка, посочен в член 22, параграф 3, втора алинея, спира да тече за период по-дълъг от 20 работни дни, докато приключи процедурата, определена в настоящия член.

3. Финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност може да получи одобрение съгласно настоящия член единствено когато са изпълнени всички изброени по-долу условия:

- а) вътрешните договорености и разпределението на задачите в рамките на групата са адекватни с оглед на спазването на изискванията, наложени с настоящата директива и Регламент (ЕС) № 575/2013 на консолидирана или подконсолидирана основа и, по-специално, са ефективни с цел:
 - и) координиране на всички дъщерни предприятия на финансовия холдинг или финансовия холдинг със смесена дейност, включително, ако е необходимо, чрез подходящо разпределение на задачите между дъщерните институции;

- ii) предотвратяване или управление на конфликти в рамките на групата; и
 - iii) прилагане на политики за цялата група, определени от финансовия холдинг майка или финансовия холдинг майка със смесена дейност в рамките на групата;
- б) организационната структура на групата, от която е част финансовият холдинг или финансовият холдинг със смесена дейност, не възпрепятства или не предотвратява по друг начин ефективния надзор на дъщерните институции или институциите майки, що се отнася до индивидуалните, консолидираните и, когато е уместно, подконсолидираните задължения, които се прилагат за тях. При оценката на този критерий се взема предвид по-специално:
- i) позицията на финансовия холдинг или финансовия холдинг със смесена дейност в групата на няколко нива;
 - ii) акционерната структура; и
 - iii) ролята на финансовия холдинг или финансовия холдинг със смесена дейност в рамките на групата;
- в) критериите, предвидени в член 14, и изискванията, установени в член 121, са спазени.

4. Не се изисква одобряване на финансовия холдинг или финансовия холдинг със смесена дейност съгласно настоящия член, когато са спазени всички посочени по-долу условия:

- а) основната дейност на финансовия холдинг е придобиването на дялови участия в дъщерни предприятия или, при финансов холдинг със смесена дейност, неговата основна дейност по отношение на институциите или финансовите институции е придобиването на дялови участия в дъщерни предприятия;
- б) финансовият холдинг или финансовият холдинг със смесена дейност не е определен като субект за реструктуриране в която и да било от групите за реструктуриране на групата в съответствие със стратегията за реструктуриране, определена от съответния орган за реструктуриране съгласно Директива 2014/59/ЕС;
- в) дъщерно предприятие — кредитна институция, е определено като отговорно да гарантира спазването от страна на групата на пруденциалните изисквания на консолидирана основа, като са му предоставени всички необходими средства и права за ефективното изпълнение на тези задължения;
- г) финансовият холдинг или финансовият холдинг със смесена дейност не участва във вземането на управленски, оперативни или финансови решения, засягащи групата или нейните дъщерни предприятия, които са институции или финансови институции;
- д) не съществуват пречки за упражняването на ефективен надзор над групата на консолидирана основа.

Финансови холдинги или финансови холдинги със смесена дейност, освободени от получаване на одобрение в съответствие с настоящия параграф, не са изключени от периметъра на консолидацията, предвидена в настоящата директива и в Регламент (ЕС) № 575/2013.

5. Консолидиращият надзорник следи на текуща основа за спазването на условията, посочени в параграф 3, или, когато е приложимо, в параграф 4. Финансовите холдинги и финансовите холдинги със смесена дейност предоставят на консолидиращия надзорник информацията, която е необходима за текущо наблюдение на организационната структура на групата и спазването на условията, посочени в параграф 3, или, когато е приложимо, параграф 4. Консолидиращият надзорник споделя тази информация с компетентния орган в държавата членка, в която е установен финансовият холдинг или финансовият холдинг със смесена дейност.

6. Когато консолидиращият надзорник установи, че условията, предвидени в параграф 3, не са изпълнени или са престанали да бъдат изпълнени, на финансовия холдинг или финансовия холдинг със смесена дейност се налагат подходящи надзорни мерки, за да се осигури или да се възстанови, в зависимост от случая, непрекъснатостта и целостта на консолидиращия надзор и гарантирането на съответствието с изискванията, предвидени в настоящата директива и в Регламент (ЕС) № 575/2013, на консолидирана основа. При финансов холдинг със смесена дейност надзорните мерки отчитат по-специално последиците за финансовия конгломерат.

Надзорните мерки, посочени в първата алинея, могат да включват:

- а) преустановяване на упражняването на правата на глас, произтичащи от акциите на дъщерните институции, притежавани от финансовия холдинг или финансовия холдинг със смесена дейност;
- б) издаване на разпореждания или налагане на санкции на финансовия холдинг, финансовия холдинг със смесена дейност или на членовете на ръководния орган и управителите съгласно членове 65—72;

- в) даване на инструкции или препоръка на финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност за прехвърляне на собствениците му на участията в неговите дъщерни институции;
- г) временно определяне на друг финансов холдинг, финансов холдинг със смесена дейност или институция със смесена дейност в рамките на групата като отговорни за гарантиране на спазването на изискванията, предвидени в настоящата директива и в Регламент (ЕС) № 575/2013, на консолидирана основа;
- д) налагане на ограничение или забрана върху разпределянето или изплащането на лихви на акционерите;
- е) налагане на изискване на финансовите холдинги или финансовите холдинги със смесена дейност да продадат или да намалят дяловите си участия в институции или в други субекти от финансовия сектор;
- ж) налагане на изискване на финансовите холдинги или финансовите холдинги със смесена дейност да представят план за незабавно възстановяване на съответствието.

7. Когато консолидиращият надзорник установи, че условията, предвидени в параграф 4, вече не са спазени, финансовият холдинг или финансовият холдинг със смесена дейност иска одобрение в съответствие с настоящия член.

8. С оглед на вземането на решения относно одобряването и освобождаването от изискването за одобрение, посочени съответно в параграфи 3 и 4, както и надзорните мерки, посочени в параграфи 6 и 7, когато консолидиращият надзорник е различен от компетентния орган в държавата членка, в която е установен финансовият холдинг или финансовият холдинг със смесена дейност, двата органа работят заедно, като се консултират по всички въпроси. Консолидиращият надзорник изготвя преценка относно въпросите, посочени в параграфи 3, 4, 6 и 7, според случая, и изпраща тази преценка на компетентния орган в държавата членка, в която е установен финансовият холдинг или финансовият холдинг със смесена дейност. Двата органа полагат максимални усилия в рамките на правомощията си да постигнат съвместно решение в срок от два месеца от получаването на тази преценка.

Съвместното решение се документира и се обосновава надлежно. Консолидиращият надзорник съобщава съвместното решение на финансовия холдинг или финансовия холдинг със смесена дейност.

В случай на разногласие консолидиращият надзорник или компетентният орган в държавата членка, в която е установен финансовият холдинг или финансовият холдинг със смесена дейност, се въздържа от вземане на решение и отнася въпроса до ЕБО в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010. ЕБО взема решение в рамките на един месец от сезирането на ЕБО. Съответните компетентни органи приемат съвместно решение, като се съобразяват с решението на ЕБО. Въпросът не се отнася до ЕБО след края на двумесечния срок или след вземането на съвместно решение.

9. При финансови холдинги със смесена дейност, когато консолидиращият надзорник или компетентният орган в държавата членка, в която е установен финансовият холдинг със смесена дейност, е различен от координатора, определен в съответствие с член 10 от Директива 2002/87/ЕО, се изисква съгласието на координатора за целите на решенията или съвместните решения, посочени в параграфи 3, 4, 6 и 7 от настоящия член, както е приложимо. Когато е необходимо съгласието на координатора, разногласията се отнасят до съответния европейски надзорен орган, а именно ЕБО или Европейския надзорен орган (Европейския орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване) (ЕОЗППО), създаден с Регламент (ЕС) № 1094/2010 на Европейския парламент и на Съвета (*), или Европейския надзорен орган (Европейския орган за ценни книжа и пазари) (ЕОЦКП), създаден с Регламент (ЕС) № 1094/2010 на Европейския парламент и на Съвета, които вземат решението си в едномесечен срок от сезирането им. Решенията, взети в съответствие с настоящия параграф, не засягат задълженията съгласно директива 2002/87/ЕО или 2009/138/ЕО.

10. При отказ на одобрение на финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност съгласно настоящия член консолидиращият надзорник уведомява заявителя за решението и за причините за него в четиримесечен срок от получаването на заявлението или, в случай че то е непълно, в четиримесечен срок от получаването на пълната информация, необходима за решението.

Във всички случаи решението за издаване или отказ на одобрение се взема в срок от шест месеца от получаването на заявлението. При необходимост отказът може да бъде придружен от всяка от мерките, посочени в параграф 6.

Член 216

Междинно предприятие майка от ЕС

1. Две или повече институции в Съюза, които са част от една и съща група от трета държава, разполагат с едно междинно предприятие майка от ЕС, което е установено в Съюза.

2. Компетентните органи могат да разрешат на посочените в параграф 1 институции да имат две междинни предприятия майки от ЕС, когато установят, че учредяването на едно междинно предприятие майка от ЕС:

- а) би било несъвместимо със задължителното изискване за разделяне на дейностите, наложено от правилата или надзорните органи на третата държава, в която се намира главното управление на крайното предприятие майка от групата от третата държава; или
- б) би направило възможността за реструктуриране по-неефективна, отколкото ако има две междинни предприятия майки от ЕС, съгласно преценка, извършена от компетентния орган за реструктуриране на междинното предприятие майка от ЕС.

3. Междинно предприятие майка от ЕС е кредитна институция, лицензирана в съответствие с член 8, или финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност, който е получил одобрение в съответствие с член 21а.

Чрез дерогация от първа алинея на настоящия параграф, когато нито една от институциите, посочени в параграф 1 от настоящия член, не е кредитна институция, или когато, за да се спази задължителното изискване, посочено в параграф 2 от настоящия член, трябва да бъде учредено второ междинно предприятие майка от ЕС във връзка с инвестиционните дейности, междинното предприятие майка от ЕС или второто междинно предприятие майка от ЕС може да бъде инвестиционен посредник, лицензиран в съответствие с член 5, параграф 1 от Директива 2014/65/ЕС и попадащ в обхвата на Директива 2014/59/ЕС.

4. Параграфи 1, 2 и 3 не се прилагат, ако общата стойност на активите в Съюза, притежавани от групата от трета държава, е по-ниска от 40 милиарда евро.

5. За целите на настоящия член общата стойност на активите в Съюза, притежавани от групата от трета държава, представлява сбор от следното:

- а) общата стойност на активите на всяка институция в Съюза от групата от трета държава, както са посочени в консолидирания ѝ баланс или както се получават от индивидуалния ѝ баланс, когато балансът на дадена институция не е консолидиран; и
- б) общата стойност на активите на всеки клон на групата от трета държава, лицензиран да извършва дейност в Съюза в съответствие с настоящата директива, Директива 2014/65/ЕС или Регламент (ЕС) № 600/2014 на Европейския парламент и на Съвета (**).

6. Компетентните органи съобщават на ЕБО следната информация за всяка група от трета държава, извършваща дейност в тяхната юрисдикция:

- а) наименованията и общата стойност на активите на поднадзорните институции, които принадлежат на група от трета държава;
- б) наименованията и общата стойност на активите, съответстващи на клоновете, лицензирани в съответната държава членка съгласно настоящата директива, Директива 2014/65/ЕС или Регламент (ЕС) № 600/2014, както и видовете дейности, които са лицензирани да извършват;
- в) наименованието и правната форма, съгласно посоченото в параграф 3, на междинното предприятие майка от ЕС, създадено в съответната държава членка, ако има такова, и името на групата от трета държава, от която то е част.

7. ЕБО публикува на уебсайта си списък на всички групи от трети държави, извършващи дейност в Съюза, и на тяхното междинно предприятие майка от ЕС или съответно междинни предприятия майки от ЕС, когато е приложимо.

Компетентните органи гарантират, че всяка институция в тяхната юрисдикция, която е част от група от трета държава, отговаря на едно от следните условия:

- а) има междинно предприятие майка от ЕС;
- б) представлява междинно предприятие майка от ЕС;
- в) представлява единствената институция в Съюза от групата от трета държава; или
- г) представлява част от група от трета държава с общи активи в Съюза на стойност, по-ниска от 40 милиарда евро.

8. Чрез дерогация от параграф 1 групите от трета държава, извършващи дейност чрез повече от една институция в Съюза и с обща стойност на активите, равна на 40 милиарда евро или по-голяма към 27 юни 2019 г., разполагат с междинно предприятие майка от ЕС или, ако се прилага параграф 2 – с две междинни предприятия майки от ЕС към 30 декември 2023 г.

9. В срок до 30 декември 2026 г. Комисията, след като се консултира с ЕБО, прави преглед на изискванията, наложени на институциите по силата на настоящия член, и представя доклад на Европейския парламент и на Съвета. В доклада се разглежда най-малко следното:

- а) дали изискванията, предвидени в настоящия член, са изпълними, необходими и пропорционални и дали други мерки биха били по-целесъобразни;
- б) дали изискванията, наложени на институциите по силата на настоящия член, следва да бъдат преразгледани, така че да бъдат отразени най-добрите международни практики.

10. В срок до 28 юни 2021 г. ЕБО представя доклад на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията относно третирането на клоновете от трети държави съгласно националното право на държавите членки. В доклада се разглежда най-малко следното:

- а) дали и до каква степен се различават надзорните практики съгласно националното право на държавите членки по отношение на клоновете от трети държави;
- б) дали различното третиране на клонове от трети държави съгласно националното право може да доведе до регулаторен арбитраж;
- в) дали е необходима и целесъобразна допълнителна хармонизация на националните режими за клоновете от трети държави, по-специално по отношение на значимите клонове от трети държави.

Комисията, по целесъобразност, представя на Европейския парламент и на Съвета законодателно предложение въз основа на препоръките, отправени от ЕБО.

(*) Регламент (ЕС) № 1094/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/79/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 48).

(**) Регламент (ЕС) № 600/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 84).“;

10) В член 23, параграф 1 буква б) се заменя със следното:

„б) репутацията, знанията, уменията и опита, съгласно член 91, параграф 1, на всеки член на ръководния орган, който ще ръководи дейността на кредитната институция в резултат на предложеното придобиване;“;

11) Член 47 се изменя, както следва:

а) Въмъкна се следният параграф:

„1а. Държавата членка изисква от клоновете на кредитни институции с главно управление в трета държава да съобщават на компетентните органи най-малко веднъж годишно следната информация:

- а) общия размер на активите, които съответстват на дейностите на клона, за които той е лицензиран в тази държава членка;
- б) информацията относно ликвидните активи, с които клонът разполага, по-специално наличността на ликвидни активи във валути на държавите членки;
- в) собствения капитал, който е на разположение на клона;
- г) реда и условията за защита на депозитите, която клонът осигурява на вложителите;
- д) правилата за управление на риска;
- е) правилата за управление, включително имената на лицата, които изпълняват основните функции във връзка с дейностите на клона;
- ж) плановете за възстановяване, обхващащи клона; и
- з) всяка друга информация, която компетентният орган счита за необходима за извършването на всеобхватен мониторинг на дейностите на клона.“;

б) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Компетентните органи уведомяват ЕБО за следното:

- а) всички лицензи за клонове, издадени на кредитни институции с главно управление в трета държава, и всички последващи изменения на тези лицензи;

б) общите активи и пасиви, съгласно периодичните отчети, на лицензираните клонове на кредитни институции с главно управление в трета държава;

в) наименованието на групата от трета държава, към която принадлежи лицензирания клон.

ЕБО публикува на уебсайта си списък на всички клонове от трети държави, лицензирани да извършват дейност в Съюза, като посочва държавата членка, в която те са лицензирани да извършват дейност.“;

в) вмъква се следният параграф:

„2а. Компетентните органи, упражняващи надзор над клоновете на кредитни институции с главно управление в трета държава, и компетентните органи, отговарящи за институциите, които са част от една и съща група от трета държава, си сътрудничат тясно, за да гарантират, че всички дейности на групата от тази трета държава в Съюза са обект на всеобхватен надзор, за да не допуснат заобикаляне на изискванията, приложими към групи от трети държави съгласно настоящата директива и Регламент (ЕС) № 575/2013, и за да не допуснат евентуално отрицателно въздействие върху финансовата стабилност на Съюза.

ЕБО улеснява сътрудничеството между компетентните органи за целите на първа алинея от настоящия параграф, включително когато проверява дали е спазен прагът по член 216, параграф 4.“;

12) Член 56 се изменя, както следва:

а) буква ж) се заменя със следното:

„ж) органите, които отговарят за надзора върху задължените субекти, изброени в член 2, параграф 1, точки 1 и 2 от Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета (*), за целите на спазването на посочената директива, и звената за финансово разузнаване;

(* Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията (ОВ L 141, 5.6.2015 г., стр. 73).“

б) добавя се следната точка:

„з) компетентните органи, отговарящи за прилагането на правилата за структурно разделение в рамките на банкова група.“;

13) В член 57, параграф 1 въвеждащото изречение се заменя със следното:

„1. Независимо от членове 53, 54 и 55 държавите членки гарантират, че може да се извършва обмен на информация между компетентните органи и органите, които отговарят за наблюдението и контрола върху.“;

14) вмъква се следният член:

„Член 58а

Предаване на информация на международни органи

1. Независимо от член 53, параграф 1 и член 54, компетентните органи могат, при спазване на условията по параграфи 2, 3 и 4 от настоящия член, да предадат някои видове информация или да я споделят със:

а) Международния валутен фонд и Световната банка за целите на оценките за Програмата за оценка на финансовия сектор;

б) Банката за международни разплащания за целите на проучванията на количественото въздействие;

в) Съвета за финансова стабилност за целите на надзорните му функции.

2. Компетентните органи могат да споделят поверителна информация единствено по изричното искане на съответната структура и когато са спазени най-малко следните условия:

а) искането е надлежно мотивирано с оглед на специфичните задачи, изпълнявани от искащата структура в съответствие с нейния мандат;

- б) в искането достатъчно точно са указани естеството, обхватът и формата на исканата информация, както и начинът за нейното оповестяване или предаване;
- в) исканата информация е строго необходима за изпълнението на специфичните задачи на искащата структура и не надхвърля нормативно установените задачи, възложени на искащата структура;
- г) информацията се предава или оповестява единствено на лицата, които са пряко ангажирани с изпълнението на конкретната задача;
- д) за лицата, които имат достъп до информацията, се прилагат изискванията за опазване на професионална тайна, като тези изисквания са най-малко равностойни на изискванията по член 53, параграф 1.

3. Когато искането е отправено от някой от субектите, посочени в параграф 1, компетентните органи могат да предадат само обобщена или анонимизирана информация и могат да споделят друга информация само в служебните помещения на компетентния орган.

4. Доколкото оповестяването на информация включва обработването на лични данни, всяко обработване на лични данни от страна на искащата структура отговаря на изискванията, предвидени в Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета (*).

(* Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1).“;

15) В член 63, параграф 1 се добавя следната алинея:

„Държавите членки предвиждат възможността компетентните органи да изискат замяната на лицето, посочено в първа алинея, ако това лице действа в нарушение на задълженията си съгласно първа алинея.“;

16) Член 64 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. На компетентните органи се предоставят всички надзорни правомощия за намеса в дейността на институциите, финансовите холдинги и финансовите холдинги със смесена дейност, които са им необходими, за да изпълняват функциите си, включително по-специално правото да отнемат лиценз в съответствие с член 18, правомощията, посочени в членове 18, 102, 104 и 105, и правомощията да предприемат мерките, посочени в член 21а, параграф 6.“;

б) добавя се следният параграф:

„3. Решенията, вземани от компетентните органи при упражняване на надзорните им правомощия и на правомощията за налагане на санкции, съдържат мотивите, на които се основават.“;

17) В член 66, параграф 1 се добавя следната буква:

„д) неподаване на заявление за одобрение в нарушение на член 21а или друго нарушение на изискванията, залегнали в посочения член.“;

18) В член 67, параграф 1 се добавя следната буква:

„р) институция майка, финансов холдинг майка или финансов холдинг майка със смесена дейност не предприема някое от необходимите действия за гарантиране на спазването на пруденциалните изисквания, указани в трета, четвърта, шеста или седма част от Регламент (ЕС) № 575/2013, или наложени по силата на член 104, параграф 1, буква а) или член 105 от настоящата директива на консолидирана или подконсолидирана основа.“;

19) Член 74 се заменя със следното:

„Член 74

Вътрешно управление и планове за възстановяване и реструктуриране

1. Институциите разполагат с надеждни правила за управление, включващи ясна организационна структура с точно определени, прозрачни и последователни нива на отговорност, ефективни процеси за установяване, управление, наблюдение и сигнализиране за рисковете, на които са изложени или могат да бъдат изложени, адекватни механизми за вътрешен контрол, включващи разумни административни и отчетни процедури, и политики и практики за възнагражденията, които са съобразени с разумното и ефективно управление на риска и го насърчават.

Политиките и практиките за възнагражденията, посочени в първа алинея, са неутрални по отношение на пола.

2. Правилата, процесите и механизмите, посочени в параграф 1 от настоящия член, са всеобхватни и пропорционални на естеството, мащаба и сложността на рисковете, присъщи за бизнес модела и дейностите на институцията. Отчитат се техническите критерии, определени в членове 76—95.

3. ЕБО издава насоки в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 относно правилата, процесите и механизмите, посочени в параграф 1 от настоящия член, като взема предвид параграф 2 от настоящия член.

ЕБО издава насоки в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 относно неутрални по отношение на пола политики за възнагражденията в институциите.

В срок от две години от датата на публикуване на насоките, посочени във втора алинея, и въз основа на информацията, събрана от компетентните органи, ЕБО публикува доклад относно прилагането на неутралните по отношение на пола политики за възнагражденията от страна на институциите.“;

20) В член 75 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Компетентните органи събират информацията, оповестена в съответствие с критериите за оповестяване по член 450, параграф 1, букви ж), з), и) и к) от Регламент (ЕС) № 575/2013, както и информацията, предоставяна от институциите, относно разликата в заплащането на жените и мъжете, и използват тази информация за сравняване на тенденциите и практиките в областта на възнагражденията. Компетентните органи предоставят тази информация на ЕБО.“;

21) Член 84 се заменя със следното:

„Член 84

Лихвен риск, произтичащ от дейности извън търговския портфейл

1. Компетентните органи гарантират, че институциите са въвели вътрешни системи, използват стандартизирана методика или опростена стандартизирана методика за установяване, оценка, управление и ограничаване на рисковете, произтичащи от потенциални промени в лихвените проценти, които засягат както икономическата стойност на капитала, така и нетния лихвен доход от дейности извън търговския портфейл на институцията.

2. Компетентните органи гарантират, че институциите са въвели системи за оценка и наблюдение на рисковете, произтичащи от потенциални промени в кредитните спредове, които засягат както икономическата стойност на капитала, така и нетния лихвен доход от дейности извън търговския портфейл на институцията.

3. Компетентният орган може да поиска от дадена институция да използва посочената в параграф 1 стандартизирана методика, когато вътрешните системи, въведени от тази институция с цел оценка на посочените в този параграф рискове, не са задоволителни.

4. Компетентният орган може да поиска от малка и несложна институция съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 145 от Регламент (ЕС) № 575/2013 да използва стандартизираната методика, когато смята, че опростената стандартизирана методика не е подходяща за отразяването на лихвения риск, произтичащ от дейностите извън търговския портфейл на тази институция.

5. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за уточняване, за целите на настоящия член, на стандартизирана методика, която институциите могат да използват за оценка на рисковете, посочени в параграф 1 от настоящия член, включително опростена стандартизирана методика за малки и несложни институции съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 145 от Регламент (ЕС) № 575/2013, която е поне толкова консервативна, колкото стандартизираната методика.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 28 юни 2020 г.

На Комисията се делегира правомощието да допълва настоящата директива, като приема посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10 — 14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

6. ЕБО издава насоки, с които определя критерии за:

а) оценка на рисковете по параграф 1 от вътрешните системи на институциите;

б) установяване, управление и ограничаване на рисковете по параграф 1 от страна на институциите;

- в) оценка и наблюдение на рисковете по параграф 2 от страна на институциите;
- г) определяне кои от вътрешните системи, прилагани от институциите за целите на параграф 1, не са задоволителни, както е посочено в параграф 3.

ЕБО издава посочените насоки до 28 юни 2020 г.“

- 22) В член 85 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Компетентните органи гарантират, че институциите са въвели политики и процедури за оценка и управление на експозициите към операционен риск — включително към риска във връзка с използвания модел и към рисковете, произтичащи от възлагането на дейности на външен изпълнител, както и за покриване на рядко възникващи събития с голямо въздействие. Институциите определят какво е операционен риск за целите на тези политики и процедури.“;

- 23) В член 88, параграф 1 се добавя следната алинея:

„Държавите членки гарантират, че данните относно кредити, отпуснати на членове на ръководния орган и на свързани с тях страни, се документират надлежно и при поискване се предоставят на компетентните органи.

За целите на настоящия член изразът „свързана страна“ означава:

- а) съпруг, регистриран партньор съгласно националното право, дете или родител на член на ръководния орган;
- б) търговско дружество, в което член на ръководния орган или близък член на семейството му, посочен в буква а), притежава квалифицирано дялово участие от 10 % или повече от капитала или правата на глас в дружеството, или в което тези лица могат да упражняват значително влияние или заемат висши ръководни длъжности, или са членове на ръководния орган.“;

- 24) В член 89 се добавя следният параграф:

„6. До 1 януари 2021 г. Комисията, след консултация с ЕБО, ЕОЗППО и ЕОЦКП, проверява дали информацията, посочена в параграф 1, (букви а) – е), все още е подходяща, като взема предвид предишни оценки на въздействието, международни споразумения и законодателни промени в рамките на Съюза, както и дали към параграф 1 могат да се добавят други изисквания за информация.

До 30 юни 2021 г., въз основа на консултациите с ЕБО, ЕОЗППО и ЕОЦКП, Комисията докладва на Европейския парламент и на Съвета за посочената в настоящия параграф оценка и ако е целесъобразно, им представя законодателно предложение.“;

- 25) Член 91 се изменя, както следва:

- а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Институциите, финансовите холдинги и финансовите холдинги със смесена дейност, носят главната отговорност за гарантиране, че във всеки момент членовете на ръководния орган разполагат с достатъчно добра репутация и притежават достатъчно знания, умения и опит за изпълнението на своите задължения. Членовете на ръководния орган отговарят по-специално на изискванията, предвидени в параграфи 2–8.

Когато членовете на ръководния орган не отговарят на изискванията, предвидени в настоящия параграф, компетентните органи разполагат с правомощието да ги отстранят от ръководния орган. Компетентните органи проверяват по-специално дали все още са изпълнени изискванията, предвидени в настоящия параграф, когато имат разумни основания да се съмняват, че се извършва, било е извършено или е имало опит да се извърши изпиране на пари или финансиране на тероризъм, или че е налице повишен риск от тези действия, свързан със съответната институция.“;

- б) параграфи 7 и 8 се заменят със следното:

„7. Ръководният орган колективно притежава достатъчно знания, умения и опит, за да може да разбира дейността на институцията, включително основните рискове. Общият състав на ръководния орган отразява достатъчно широк спектър от опит.

8. Всеки член на ръководния орган действа честно, почтено и независимо, като оценява и оспорва по ефективен начин на решенията на висшето ръководство, ако е необходимо, и упражнява ефективен контрол и наблюдение на вземането на решенията на управленско ниво. Участието в свързани дружества или свързани субекти не представлява само по себе си пречка за независимост на действията.“;

в) в параграф 12 се добавя следната буква:

„е) последователното прилагане на правомощието, посочено в параграф 1, втора алинея.“;

26) Член 92 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заличава;

б) параграф 2 се изменя, както следва:

i) въстъпителната част се заменя със следния текст:

„Държавите членки гарантират, че при разработване и прилагане на политиките за общите възнаграждения, включително заплатите и пенсионните права по преценка на работодателя, за категориите служители, чиито професионални дейности имат съществено въздействие върху рисковия профил на институцията, институциите спазват следните изисквания по начин, подходящ за техния размер и вътрешна организация и за естеството, мащаба и сложността на техните дейности.“;

ii) вмъква се следната буква:

„аа) политиката за възнагражденията е неутрална по отношение на пола.“;

в) добавя се следният параграф:

„3. За целите на параграф 2 категориите служители, чиито професионални дейности имат съществено въздействие върху рисковия профил на институцията, включват най-малко:

а) всички членове на ръководния орган и висшето ръководство;

б) служителите с управленска отговорност за контролните функции или за съществените бизнес звена на институцията;

в) служителите, които през изминалата финансова година са получили значително възнаграждение, при следните условия:

i) възнаграждението на служителя е по-голямо или равно на 500 000 евро и по-голямо или равно на средното възнаграждение, което получават членовете на ръководния орган и висшето ръководство на институцията, посочени в буква а);

ii) служителят упражнява професионалната си дейност в съществено бизнес звено и дейността му е от такова естество, че оказва значително въздействие върху рисковия профил на това звено.“;

27) Член 94 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се изменя, както следва:

i) буква л), подточка i) се заменя със следното:

„i) акции или равностойни права на собственост, в зависимост от правно-организационната форма на съответната институция; или свързани с акции инструменти или равностойни непарични инструменти, в зависимост от правно-организационната форма на съответната институция.“;

ii) буква м) се заменя със следното:

„м) съществена част от променливия елемент на възнаграждението, която при всички случаи е поне 40 % от него, се разсрочва за период, който е не по-кратък от четири до пет години и е надлежно съобразен с естеството на стопанската дейност, свързаните с нея рискове и дейността на съответния служител. За членовете на ръководния орган и висшето ръководство на институции, които са значителни по своя размер, вътрешна организация и по естеството, мащаба и сложността на своите дейности, периодът на разсрочване не следва да бъде по-кратък от пет години.

Възнаграждение, платимо при условията на договореност за разсрочване, се получава не по-бързо, отколкото на пропорционален принцип. При променлив елемент на възнаграждението с особено голям размер се разсрочва изплащането на поне 60 % от сумата. Продължителността на периода на разсрочване се определя според стопанския цикъл, естеството на стопанската дейност, свързаните с нея рискове и дейността на съответния служител.“;

б) параграф 2 се заменя със следното:

„2. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти по отношение на категориите инструменти, които отговарят на условията по параграф 1, буква л), подточка ii).

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 31 март 2014 г.

С цел набелязване на служители, чиято професионална дейност има съществено въздействие върху рисковия профил на институцията, както е посочено в член 92, параграф 3, ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, в които са указани критериите за определяне на следните елементи:

- а) управленска отговорност и контролни функции;
- б) съществено бизнес звено и значително въздействие върху рисковия профил на това звено; и
- в) други категории служители, които не са посочени изрично в член 92, параграф 3, чиито професионални дейности оказват също толкова съществено въздействие върху рисковия профил на институцията, колкото и дейностите на посочените във въпросната разпоредба категории служители.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 28 декември 2019 г.

На Комисията се делегира правомощието да допълва настоящата директива, като приема посочените в първа и трета алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10 — 14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“;

в) добавят се следните параграфи:

„3. Чрез дерогация от параграф 1 изискванията, предвидени в букви л) и м) и втората алинея на буква о) от настоящия параграф, не се прилагат за:

- а) институция, която не е голяма институция съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 146 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и стойността на чиито активи средно и на индивидуална основа съгласно настоящата директива и Регламент (ЕС) № 575/2013 е по-малка или равна на 5 милиарда евро през последните четири години преди текущата финансова година;
 - б) служител, чието годишно променливо възнаграждение не надвишава 50 000 евро и не представлява повече от една трета от общото му годишно възнаграждение.
4. Чрез дерогация от параграф 3, буква а) държавите членки могат да понижат или повишат посочения там праг, при условие че:
- а) институцията, по отношение на която държавата членка прилага тази разпоредба, не е голяма институция съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 146 от Регламент (ЕС) № 575/2013, и при извършено повишаване на прага:
 - i) институцията изпълнява критериите, предвидени в член 4, параграф 1, точка 145, букви в), г) и д) от Регламент (ЕС) № 575/2013; и
 - ii) прагът не надвишава 15 млрд. евро;
 - б) целесъобразно е изменението на прага в съответствие с настоящия параграф да се извършва, като се отчитат естеството, обхватът и сложността на дейностите на институцията, нейната вътрешна организация или, когато е приложимо, особеностите на групата, към която тя принадлежи.
5. Чрез дерогация от параграф 3, буква б) дадена държава членка може да реши, че служители, които имат право на годишно променливо възнаграждение под посочените в тази буква праг и дял, не са обхванати от предвиденото в нея изключение поради националните пазарни особености във връзка с практиките за възнагражденията или поради естеството на отговорностите и длъжностната характеристика на тези служители.
6. До 28 юни 2023 г. Комисията, в тясно сътрудничество с ЕБО, извършва преглед и докладва относно прилагането на параграфи 3–5, като предоставя съответния доклад на Европейския парламент и на Съвета заедно със законодателно предложение, ако е уместно.
7. ЕБО издава насоки в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 за улесняване на прилагането на параграфи 3, 4 и 5 и за гарантиране на последователното им прилагане.“;

28) Член 97 се изменя, както следва:

- а) параграф 1, буква б) се заличава;
- б) в параграф 4 се добавя следната алинея:

„При провеждане на прегледа и оценката, посочени в параграф 1 от настоящия член, компетентните органи прилагат принципа на пропорционалност в съответствие с критериите, оповестени съгласно член 143, параграф 1, буква в).“;

- в) вмъква се следният параграф:

„4а. Компетентните органи могат да приспособят методиките за прилагане на прегледа и оценката, посочени в параграф 1 от настоящия член, за да вземат предвид институции със сходен рисков профил, като например сходни бизнес модели или географско местоположение на експозициите. Тези специфични методики могат да включват рисково-ориентирани сравнителни и количествени показатели, позволяват надлежно отчитане на специфичните рискове, на които всяка институция може да бъде изложена, и не засягат специфичния за конкретната институция характер на мерките, наложени съгласно член 104.

Когато компетентните органи използват специфични методики съгласно настоящия параграф, те уведомяват ЕБО. ЕБО следи надзорните практики и издава насоки в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, в които се уточнява как да се оценяват сходни рискови профили за целите на настоящия параграф и за да се гарантира последователното и пропорционално прилагане на методики, които са приспособени към институциите със сходен профил, в рамките на Съюза.“;

- г) добавя се следният параграф:

„6. Когато извършването на преглед, и по-специално оценката на правилата за управление, бизнес модела или дейностите на дадена институция, дава на компетентните органи разумно основание да се съмняват, че във връзка със съответната институция се извършва, било е извършено или е имало опит да се извърши изпиране на пари или финансиране на тероризъм, или че е налице повишен риск от тези явления, компетентният орган уведомява незабавно ЕБО и органа, който упражнява надзор над институцията в съответствие с Директива (ЕС) 2015/849 и е компетентен да гарантира спазването на тази директива. В случай на потенциален повишен риск от изпиране на пари или финансиране на тероризъм компетентният орган и органът, който упражнява надзор над институцията в съответствие с Директива (ЕС) 2015/849 и е компетентен да гарантира спазването на тази директива, поддържат връзка и уведомяват незабавно ЕБО за своята обща оценка. Компетентният орган при необходимост предприема мерки в съответствие с настоящата директива.“;

29) Член 98 се изменя, както следва:

- а) в параграф 1 буква й) се заличава;
- б) параграф 5 се заменя със следното:

„5. В прегледа и оценката, извършвани от компетентните органи, се включва експозицията на институциите към лихвения риск, произтичащ от дейности извън търговския портфейл.

Надзорните правомощия се упражняват най-малко в следните случаи:

- а) когато икономическата стойност на капитала на дадена институция съгласно посоченото в член 84, параграф 1 спадне с повече от 15 % от капитала ѝ от първи ред в резултат на внезапна и неочаквана промяна на лихвените проценти, както е предвидено във всеки от шестте шокови сценария за надзорни цели, прилагани за лихвените проценти;
- б) когато нетният лихвен доход на дадена институция, посочен в член 84, параграф 1, претърпява голям спад в резултат на внезапна и неочаквана промяна на лихвените проценти, както е предвидено във всеки от двата шокови сценария за надзорни цели, прилагани за лихвените проценти.

Независимо от втората алинея, компетентните органи не са задължени да упражняват надзорните си правомощия, когато считат, въз основа на прегледа и оценката по настоящия параграф, че управлението от страна на институцията на лихвения риск, произтичащ от дейности извън търговския портфейл, е адекватно и че институцията не е изложена прекомерно на лихвен риск, произтичащ от дейности извън търговския портфейл.

За целите на настоящия параграф терминът „надзорни правомощия“ означава правомощията, посочени в член 104, параграф 1, или правомощието за уточняване на допускания за моделиране и параметри, различни от набелязаните от ЕБО съгласно параграф 5а, буква б) от настоящия член, които да бъдат отразени от институциите в тяхното изчисление на икономическата стойност на капитала съгласно член 84, параграф 1.“;

в) вмъква се следният параграф:

„5а. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне, за целите на параграф 5, на:

- а) шестте шокови сценария за надзорни цели, посочени в параграф 5, втора алинея, буква а), и двата шокови сценария за надзорни цели, посочени в параграф 5, втора алинея, буква б), приложими спрямо лихвените проценти във всяка валута;
- б) с оглед на международно договорените пруденциални стандарти — общите допускания за моделирането и параметрите, с изключение на поведенчески допускания, които институциите отразяват в своите изчисления на икономическата стойност на капитала, както е посочено в параграф 5, втора алинея, буква а), които се ограничават до:
 - i) третирането на капитала на институцията;
 - ii) включването, състава и дисконтирането на парични потоци, чувствителни към лихвените проценти, произтичащи от активите, пасивите и задбалансовите позиции на институцията, включително третирането на търговските маржове и други компоненти на спреда;
 - iii) използването на динамични или статични балансови модели и произтичащото от това третиране на амортизирани и падежиращи позиции.
- в) с оглед на международно договорените стандарти — общите допускания за моделиране и параметри, с изключение на поведенчески допускания, които институциите да използват при изчисляването на нетния доход от лихви, посочен в параграф 5, втора алинея, буква б), които се ограничават до:
 - i) включването и състава на парични потоци, чувствителни към лихвените проценти, произтичащи от активите, пасивите и задбалансовите позиции на институцията, включително третирането на търговските маржове и други компоненти на спреда;
 - ii) използването на динамични или статични балансови модели и произтичащото от това третиране на амортизирани и падежиращи позиции;
 - iii) периода за който се измерват бъдещите нетни приходи от лихви;
- г) какво представлява „голям спад“ съгласно параграф 5, втора алинея, буква б).

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 28 юни 2020 г.

На Комисията се делегира правомощието да допълва настоящата директива, като приема посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10 — 14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“;

г) добавя се следният параграф:

„8. ЕБО оценява потенциалната необходимост от включване в прегледа и оценката, извършвани от компетентните органи, на рисковете с екологичен, социален или управленски характер (рискове с ЕСУ характер).

За целите на първата алинея оценката на ЕБО включва най-малкото следното:

- а) разработването на единно определение за рискове с ЕСУ характер, включително за физически рискове и рискове, свързани с прехода; последните включват рисковете, свързани с амортизацията на активи поради регулаторни промени;
- б) разработването на подходящи качествени и количествени критерии за оценяване на въздействието на рискове с ЕСУ характер върху финансовата стабилност на институциите в краткосрочен, средносрочен и дългосрочен план; тези критерии включват процеси на стрес тестове и анализи на сценарии, за да се оцени въздействието на рисковете с ЕСУ характер при сценарии с различна тежест;
- в) правилата, процесите и механизмите и стратегиите, които да бъдат прилагани от институциите за идентифициране, оценяване и управление на рискове с ЕСУ характер;
- г) методите и инструментите за анализ с цел оценяване на въздействието на рискове с ЕСУ характер върху кредитирането и дейностите като финансов посредник на институциите.

До 28 юни 2021 г. ЕБО представя доклад с констатациите си на Комисията, Европейския парламент и Съвета.

Въз основа на резултатите от доклада, ако е уместно, ЕБО може да издаде насоки, в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, относно еднаквото включване на рискове с ЕСУ характер в процеса на надзорен преглед и оценка, извършван от компетентните органи.“;

30) В член 99, параграф 2 буква б) се заличава;

31) Член 103 се заличава;

32) Член 104 се изменя, както следва:

а) параграфи 1 и 2 се заменят със следното:

„1. За целите на член 97, член 98, параграфи 4 и 5, член 101, параграф 4, член 102 от настоящата директива и прилагането на Регламент (ЕС) № 575/2013 компетентните органи разполагат най-малко със следните правомощия:

- а) да изискват от институциите да притежават допълнителен собствен капитал над изискванията, установени в Регламент (ЕС) № 575/2013, при условията, предвидени в член 104а от настоящата директива;
- б) да изискват усъвършенстване на правилата, процесите, механизмите и стратегиите, прилагани в съответствие с членове 73 и 74;
- в) да изискват от институциите да представят план за възстановяване на спазването на надзорните изисквания съгласно настоящата директива и Регламент (ЕС) № 575/2013 и да определят срок за изпълнението му, включително усъвършенстване на плана по отношение на обхвата и срока;
- г) да изискват от институциите да следват специална политика за провизиране или третиране на активите по отношение на капиталовите изисквания;
- д) да ограничават дейността, операциите или мрежата на институциите или да изискват освобождаване от дейности, които създават прекомерен риск за стабилността на институцията;
- е) да изискват редуциране на риска, присъщ на дейностите, продуктите и системите на институциите, включително на риска при възложени на външен изпълнител дейности;
- ж) да изискват от институциите да ограничат променливите възнаграждения като процент от нетните приходи, когато това е несъвместимо с поддържането на стабилна капиталова база;
- з) да изискват от институциите да използват нетната си печалба за укрепване на собствения си капитал;
- и) да налагат ограничение или забрана върху разпределянето на печалбата или плащането на лихва от дадена институция на акционерите, членовете или държателите на инструменти на допълнителния капитал от първи ред, когато тази забрана не представлява случай на неизпълнение от страна на институцията;
- й) да налагат изисквания за допълнителна или по-честа отчетност, включително относно собствения капитал, ликвидността и ливъриджа;
- к) да налагат специални изисквания за ликвидност, включително ограничения върху падежните несъответствия между активите и пасивите;
- л) да изискват оповестяване на допълнителна информация.

2. За целите на параграф 1, буква й) компетентните органи могат да налагат на институциите изисквания за допълнителна или по-честа отчетност, само когато съответното изискване е целесъобразно и пропорционално по отношение на целта, с която се изисква информацията, и исканата информация не се дублира.

За целите на членове 97—102 всяка допълнителна информация, която може да бъде изискана от институциите, се смята за дублираща се, когато същата или по същество същата информация вече е отчетена по друг начин на компетентния орган или може да бъде изготвена от компетентния орган.

Компетентният орган не изисква от институцията да докладва допълнителна информация, когато вече я е получил в различна форма или на различно ниво на детайлност и тази различна форма или различно ниво на детайлност не пречат на компетентния орган да изготви информация със същото качество и надеждност като информацията, която би изготвил въз основа на допълнителната информация, която би била докладвана в противен случай.“;

б) параграф 3 се заличава;

33) вмъкват се следните членове:

„Член 104а

Допълнително капиталово изискване

1. Компетентните органи налагат допълнителното капиталово изискване, посочено в член 104, параграф 1, буква а), когато въз основа на прегледите, извършени съгласно членове 97 и 101, определят, че дадена институция се намира в някоя от следните ситуации:

- а) институцията е изложена на рискове или на елементи на риска, които са покрити в недостатъчна степен или не са покрити, както е посочено в параграф 2 от настоящия член, от капиталовите изисквания по трета, четвърта и седма част от Регламент (ЕС) № 575/2013 и по втора глава от Регламент (ЕС) 2017/2402 на Европейския парламент и на Съвета (*);
- б) институцията не отговаря на изискванията, предвидени в членове 73 и 74 от настоящата директива или в член 393 от Регламент (ЕС) № 575/2013, и е малко вероятно други надзорни мерки да бъдат достатъчни, за да гарантират възможността за спазване на тези изисквания в подходящ срок;
- в) счита се, че корекциите, посочени в член 98, параграф 4, не позволяват в достатъчна степен на институцията да продаде или хеджира позициите си в кратък срок, без да понесе съществени загуби при обичайни пазарни условия;
- г) оценката, извършена в съответствие с член 101, параграф 4, разкрива, че неспазването на изискванията за прилагане на разрешения подход има вероятност да доведе до неадекватни капиталови изисквания;
- д) институцията нееднократно не успява да установи или поддържа адекватно ниво на допълнителен капитал, за да покрие размера, предвиден в препоръката, дадена съгласно член 104б, параграф 3;
- е) други специфични за институцията ситуации, които според компетентния орган пораждаат сериозна загриженост от гледна точка на надзора.

Компетентните органи налагат допълнителното капиталово изискване, посочено в член 104, параграф 1, буква а), единствено за да покрият рисковете, свързани с дейностите на отделните институции, включително тези, които отразяват въздействието на някои икономически фактори и промени на пазара върху рисковия профил на отделната институция.

2. За целите на параграф 1, буква а) от настоящия член се счита, че рисковете или елементите на риска са покрити в недостатъчна степен или не са покрити от капиталовите изисквания по трета, четвърта и седма част от Регламент (ЕС) № 575/2013 и по втора глава от Регламент (ЕС) 2017/2402, единствено когато размерът, видовете и разпределението на капитала, които компетентният орган счита за адекватни, като взема предвид надзорния преглед на извършената от институциите в съответствие с член 73, параграф 1 от настоящата директива оценка, са по-големи от капиталовите изисквания, установени в трета, четвърта и седма част от Регламент (ЕС) № 575/2013 и във втора глава от Регламент (ЕС) 2017/2402.

За целите на първа алинея, като вземат предвид рисковия профил на всяка една институция, компетентните органи правят оценка на рисковете, на които е изложена, включително:

- а) специфични за институцията рискове или техни елементи, които са изрично изключени или не са изрично включени в капиталовите изисквания по трета, четвърта и седма част от Регламент (ЕС) № 575/2013 и по втора глава от Регламент (ЕС) 2017/2402;
- б) специфични за институцията рискове или техни елементи, които има вероятност да бъдат подценени, въпреки че са спазени приложимите изисквания по трета, четвърта и седма част от Регламент (ЕС) № 575/2013 и по втора глава от Регламент (ЕС) 2017/2402.

Доколкото рисковете или елементите на риска са предмет на преходни разпоредби или разпоредби за унаследяване, предвидени в настоящата директива или в Регламент (ЕС) № 575/2013, те не се считат за рискове или техни елементи, които има вероятност да бъдат подценени, въпреки че са спазени приложимите изисквания по трета, четвърта и седма част от Регламент (ЕС) № 575/2013 и по втора глава от Регламент (ЕС) 2017/2402.

За целите на първа алинея считаният за адекватен капитал трябва да покрива всички рискове или елементи на рисковете, определени като съществени съгласно оценката, предвидена във втора алинея от настоящия параграф, които не са покрити или са покрити в недостатъчна степен от капиталовите изисквания по трета, четвърта и седма част от Регламент (ЕС) № 575/2013 и по втора глава от Регламент (ЕС) 2017/2402.

Лихвен риск, произтичащ от дейности извън търговския портфейл, може да се счита за съществен, най-малко в случаите, посочени в член 98, параграф 5, освен ако компетентните органи при осъществяването на прегледа и оценката не стигнат до заключението, че управлението от институцията на лихвения риск, произтичащ от дейности извън търговския портфейл, е адекватно и че институцията не е изложена прекомерно на лихвен риск, произтичащ от дейности извън търговския портфейл.

3. Когато е необходим допълнителен собствен капитал поради рискове, различни от риска от прекомерен ливъридж и покрити в недостатъчна степен от член 92, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕС) № 575/2013, компетентните органи определят нивото на допълнителния собствен капитал, изискван по силата на настоящия член, параграф 1, буква а) от настоящата директива, като разликата между капитала, считан за адекватен съгласно параграф 2 от настоящия член, и съответните капиталови изисквания на трета и четвърта част от Регламент (ЕС) № 575/2013 и на втора глава от Регламент (ЕС) 2017/2402.

Когато е необходим допълнителен собствен капитал поради риск от прекомерен ливъридж, покрит в недостатъчна степен от член 92, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕС) № 575/2013, компетентните органи определят нивото на допълнителния собствен капитал, изискван по силата на настоящия член, параграф 1, буква а), като разликата между капитала, считан за адекватен съгласно параграф 2 от настоящия член, и съответните капиталови изисквания по трета и седма част от Регламент (ЕС) № 575/2013.

4. Институцията отговаря на допълнителното капиталово изискване, наложено от компетентния орган съгласно член 104, параграф 1, буква а), със собствен капитал, който отговаря на следните условия:

- а) най-малко три четвърти от допълнителното капиталово изискване се изпълняват чрез капитал от първи ред;
- б) най-малко три четвърти от капитала от първи ред, посочен в буква а), са съставени от базов собствен капитал от първи ред.

Чрез дерогация от първа алинея компетентният орган може да изиска от институцията да изпълни допълнителното капиталово изискване с по-висок процент капитал от първи ред или базов собствен капитал от първи ред, когато е необходимо и предвид специфичните обстоятелства на институцията.

Собственият капитал, използван за изпълнение на допълнителното капиталово изискване по член 104, параграф 1, буква а) от настоящата директива, наложено от компетентните органи поради рискове, различни от риска от прекомерен ливъридж, не се използва за изпълнение на някое от следните:

- а) капиталовите изисквания по член 92, параграф 1, букви а), б) и в) от Регламент (ЕС) № 575/2013;
- б) комбинираното изискване за буфер;
- в) препоръката за допълнителен собствен капитал, посочена в член 104б, параграф 3 от настоящата директива, когато тази препоръка се отнася за рискове, различни от риска от прекомерен ливъридж.

Собственият капитал, използван за изпълнение на допълнителното капиталово изискване по член 104, параграф 1, буква а) от настоящата директива, наложено от компетентните органи поради риска от прекомерен ливъридж, покрит в недостатъчна степен от член 92, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕС) № 575/2013, не се използва за изпълнение на някое от следните:

- а) капиталовото изискване по член 92, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕС) № 575/2013;
- б) изискването за буфер на отношението на ливъридж по член 92, параграф 1а от Регламент (ЕС) № 575/2013;
- в) препоръката за допълнителен собствен капитал, посочена в член 104б, параграф 3 от настоящата директива, когато тази препоръка се отнася за риска от прекомерен ливъридж.

5. Компетентният орган представя на всяка институция надлежна писмена обосновка за решението да наложи по силата на член 104, параграф 1, буква а) допълнително капиталово изискване, като най-малко опише изчерпателно цялостната оценка на елементите, посочени в параграфи 1—4 от настоящия член. Тази обосновка включва, в предвидения в параграф 1, буква д) от настоящия член случай, конкретно посочване на причините, поради които издаването на препоръка за допълнителен собствен капитал вече не се счита за достатъчно.

Член 104б

Препоръка за допълнителен собствен капитал

1. Съгласно стратегиите и процесите, посочени в член 73, институциите определят своя вътрешен капитал на адекватно ниво на собствения капитал, което е достатъчно, за да покрие всички рискове, на които е изложена институцията, и да гарантира, че собственият капитал на институцията може да поеме потенциални загуби в резултат на стресови сценарии, включително набелязаните в рамките на надзорния стрес тест, посочен в член 100.

2. Компетентните органи редовно правят преглед на нивото на вътрешния капитал, определено от всяка институция в съответствие с параграф 1 от настоящия член, като част от прегледите и оценките, извършени в съответствие с членове 97 и 101, включително на резултатите от стрес тестовете, посочени в член 100.

В съответствие с този преглед компетентните органи определят за всяка институция общото ниво на собствения капитал, което считат за подходящо.

3. Компетентните органи съобщават на институциите своята препоръка за допълнителен собствен капитал.

Препоръката за допълнителен собствен капитал е собственият капитал, който надхвърля размера на собствения капитал, изискван по силата на трета, четвърта и седма част от Регламент (ЕС) № 575/2013, втора глава от Регламент (ЕС) 2017/2402, член 104, параграф 1, буква а) и член 128, точка 6 от настоящата директива или съгласно член 92, параграф 1а от Регламент (ЕС) № 575/2013, според случая, и който е необходим, за да се достигне общото ниво на собствения капитал, което компетентните органи считат за подходящо съгласно параграф 2 от настоящия член.

4. Препоръката на компетентните органи за допълнителен собствен капитал съгласно параграф 3 от настоящия член е специфична за институцията. Препоръката може да обхваща рисковете, за които се отнасят допълнителното капиталово изискване, наложено съгласно член 104, параграф 1, буква а), единствено доколкото обхваща аспекти на тези рискове, които не са вече покрити от посоченото изискване.

5. Собственият капитал, който се използва за изпълнение на препоръката за допълнителен собствен капитал, съобщена в съответствие с параграф 3 от настоящия член поради рискове, различни от риска от прекомерен ливъридж, не се използва за изпълнение на някое от следните:

- а) капиталовите изисквания по член 92, параграф 1, букви а), б) и в) от Регламент (ЕС) № 575/2013;
- б) изискването, установено в член 104а от настоящата директива, наложено от компетентните органи поради рискове, различни от риска от прекомерен ливъридж, и комбинираното изискване за буфер.

Собственият капитал, използван за изпълнение на препоръката за допълнителен собствен капитал, съобщена на институциите в съответствие с параграф 3 от настоящия член, поради риск от прекомерен ливъридж, не се използва за изпълнение на капиталовото изискване, посочено в член 92, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕС) № 575/2013, нито на изискването, предвидено в член 104а от настоящата директива, наложено от компетентните органи поради риск от прекомерен ливъридж, нито на изискването за буфер на съотношението на ливъридж, посочено в член 92, параграф 1а от Регламент (ЕС) № 575/2013.

6. Неспазването на препоръката, посочена в параграф 3 от настоящия член, когато дадена институция спазва съответните капиталови изисквания, заложи в трета, четвърта и седма част от Регламент (ЕС) № 575/2013 и в глава 2 от Регламент (ЕС) 2017/2402, съответното допълнително капиталово изискване, посочено в член 104, параграф 1, буква а) от настоящата директива и, когато е приложимо, комбинираното изискване за буфер или изискването за буфер на отношението на ливъридж, посочено в член 92, параграф 1а от Регламент (ЕС) № 575/2013, не задейства ограниченията, посочени в член 141 или 141б от настоящата директива.

Член 104в

Сътрудничество с органите за реструктуриране

Компетентните органи уведомяват съответните органи за реструктуриране за наложеното на дадена институция допълнително капиталово изискване по силата на член 104, параграф 1, буква а), както и за евентуална препоръка за допълнителен собствен капитал, съобщена на институциите в съответствие с член 104б, параграф 3.

(*) Регламент (ЕС) 2017/2402 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2017 г. за определяне на обща рамка за секюритизациите и за създаване на специфична рамка за опростени, прозрачни и стандартизирани секюритизации, и за изменение на директиви 2009/65/ЕО, 2009/138/ЕО и 2011/61/ЕС и регламенти (ЕО) № 1060/2009 и (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 347, 28.12.2017 г., стр. 35).“;

34) Член 105, буква г) се заличава;

35) Член 108, параграф 3 се заличава;

36) Член 109 се изменя, както следва:

а) параграфи 2 и 3 се заменят със следното:

„2. Компетентните органи изискват от предприятията майки и дъщерните предприятия, обхванати от настоящата директива, да изпълняват задълженията, предвидени в раздел II от настоящата глава, на консолидирана или подконсолидирана основа, да осигуряват последователност и висока степен на интеграция на правилата,

процесите и механизмите, изисквани съгласно раздел II от настоящата глава, и да осигуряват всички данни и информация от значение за целите на надзора. По-конкретно те гарантират, че предприятията майки и дъщерните предприятия от обхвата на настоящата директива са въвели тези правила, процеси и механизми в дъщерните си предприятия, които не попадат в обхвата на настоящата директива, включително в установените в офшорни финансови центрове. Освен това тези правила, процеси и механизми са последователни и добре интегрирани, а въпросните дъщерни предприятия също са в състояние да предоставят всички данни и информация от значение за целите на надзора. Дъщерните предприятия, които не попадат в обхвата на настоящата директива, спазват специфичните за своя сектор изисквания на индивидуална основа.

3. Произтичащите от раздел II от настоящата глава задължения за дъщерните предприятия, които не попадат в обхвата на настоящата директива, не се прилагат, ако институцията майка от ЕС може да докаже пред компетентните органи, че прилагането на раздел II е незаконно съгласно законите на третата държава, в която е установено дъщерното предприятие.“;

б) добавят се следните параграфи:

„4. Изискванията относно възнагражденията, предвидени в членове 92, 94 и 95, не се прилагат на консолидирана основа за следните предприятия:

а) установени в Съюза дъщерни предприятия, когато те подлежат на специфични изисквания за възнагражденията в съответствие с други правни актове на Съюза;

б) установени в трета държава дъщерни предприятия, когато те биха подлежали на специфични изисквания за възнагражденията в съответствие с други правни актове на Съюза, ако бяха установени в Съюза.

5. Чрез дерогация от параграф 4 от настоящия член и с цел да се избегне заобикалянето на правилата, заложи в членове 92, 94 и 95, държавите членки правят необходимото изискванията, предвидени в членове 92, 94 и 95, да се прилагат на индивидуална основа за служителите на дъщерните предприятия, които не попадат в обхвата на настоящата директива, когато:

а) дъщерното предприятие е дружество за управление на активи или предприятие, което предоставя инвестиционните услуги и извършва дейностите, изброени в приложение I, раздел А, точки 2, 3, 4, 6 и 7 към Директива 2014/65/ЕС; и

б) тези служители са били упълномощени да осъществяват професионална дейност, която оказва съществено пряко въздействие върху рисковия профил или стопанската дейност на институциите от групата.

6. Независимо от параграфи 4 и 5 от настоящия член, държавите членки могат да прилагат членове 92, 94 и 95 на консолидирана основа към по-широк обхват от дъщерни предприятия и техните служители.“;

37) Член 111 се заменя със следното:

„Член 111

Определяне на консолидиращия надзорник

1. Когато предприятие майка е кредитна институция майка в държава членка или кредитна институция майка от ЕС, надзорът на консолидирана основа се упражнява от компетентния орган, който упражнява надзор над тази кредитна институция майка в държава членка или тази кредитна институция майка от ЕС на индивидуална основа.

Когато предприятие майка е инвестиционен посредник майка в държава членка или инвестиционен посредник майка от ЕС и нито едно от дъщерните му предприятия не е кредитна институция, надзорът на консолидирана основа се упражнява от компетентния орган, който упражнява надзор над този инвестиционен посредник майка в държавата членка или този инвестиционен посредник майка от ЕС на индивидуална основа.

Когато предприятие майка е инвестиционен посредник майка в държава членка или инвестиционен посредник майка от ЕС и най-малко едно от дъщерните му предприятия е кредитна институция, надзорът на консолидирана основа се упражнява от компетентния орган на кредитната институция или, при няколко кредитни институции, на кредитната институция с най-голямо балансово число.

2. Когато предприятието майка на дадена институция е финансов холдинг майка в държава членка, финансов холдинг майка със смесена дейност в държава членка, финансов холдинг майка от ЕС или финансов холдинг майка със смесена дейност от ЕС, надзорът на консолидирана основа се упражнява от компетентния орган, който упражнява надзор над тази институция на индивидуална основа.

3. Когато две или повече институции, лицензирани в Съюза, имат един и същ финансов холдинг майка в държава членка, финансов холдинг майка със смесена дейност в държава членка, финансов холдинг майка от ЕС или финансов холдинг майка със смесена дейност от ЕС, надзорът на консолидирана основа се упражнява от:

- a) компетентния орган на кредитната институция, когато в групата има само една кредитна институция;
- б) компетентния орган на кредитната институция с най-голямото балансово число, когато в групата има няколко кредитни институции; или
- в) компетентния орган на инвестиционния посредник с най-голямото балансово число, когато в групата няма кредитна институция.

4. Когато е необходима консолидация съгласно член 18, параграфи 3 или 6 от Регламент (ЕС) № 575/2013, надзор на консолидирана основа се упражнява от компетентния орган на кредитната институция с най-голямо балансово число или, когато в групата няма кредитна институция, от компетентния орган на инвестиционния посредник с най-голямо балансово число.

5. Чрез дерогация от параграф 1, трета алинея, от параграф 3, буква б) и от параграф 4, когато компетентен орган упражнява надзор на индивидуална основа над повече от една кредитна институция в рамките на дадена група, консолидиращият надзорник е компетентният орган, който упражнява надзор на индивидуална основа над една или повече кредитни институции в рамките на групата, когато сборът на балансовите числа на тези поднадзорни кредитни институции е по-голям от този на кредитните институции, поднадзорни на индивидуална основа на който и да било друг компетентен орган.

Чрез дерогация от параграф 3, буква в), когато компетентен орган упражнява надзор на индивидуална основа над повече от един инвестиционен посредник в рамките на дадена група, консолидиращият надзорник е компетентният орган, който упражнява надзор на индивидуална основа над един или повече инвестиционни посредници в рамките на групата със сумарно най-голямо балансово число.

6. В отделни случаи компетентните органи могат с общо съгласие да не приложат критериите по параграфи 1, 3 и 4 и да определят различен компетентен орган, който да упражнява надзор на консолидирана основа, когато прилагането на посочените там критерии би било неподходящо, предвид засегнатите институции и относителното значение на техните дейности в съответните държави членки или необходимостта да се гарантира непрекъснатост на надзора на консолидирана основа от същия компетентен орган. В такива случаи институцията майка от ЕС, финансовият холдинг майка от ЕС, финансовият холдинг майка със смесена дейност от ЕС или институцията с най-голямото балансово число, както е приложимо, има правото да бъде изслушана, преди компетентните органи да вземат решение.

7. Компетентните органи незабавно уведомяват Комисията и ЕБО за всяко споразумение, попадащо в приложното поле на параграф 6.;

38) Член 113 се заменя със следното:

„Член 113

Съвместни решения относно пруденциалните изисквания, отнасящи се до конкретни институции

1. Консолидиращият надзорник и компетентните органи, на които е възложен надзорът на дъщерни предприятия на институция майка от ЕС, финансов холдинг майка от ЕС или финансов холдинг майка със смесена дейност от ЕС, полагат всички възможни усилия да постигнат съвместно решение:

- a) относно прилагането на членове 73 и 97 за определяне на адекватността на консолидираното ниво на собствен капитал на групата институции по отношение на финансовото състояние и рисковия профил на тази група, както и на изискуемото ниво на собствен капитал с оглед на прилагането на член 104, параграф 1, буква а) към всеки субект от групата институции и на консолидирана основа;
- б) относно мерките за третиране на всички важни въпроси и съществени констатации, свързани с надзора върху ликвидността, както и с адекватността на организацията и третирането на рисковете съгласно изискванията на член 86 и във връзка с необходимостта от специфични за конкретната институция изисквания за ликвидност в съответствие с член 105;
- в) относно евентуална препоръка за допълнителен собствен капитал, посочена в член 104б, параграф 3.

2. Съвместните решения, посочени в параграф 1, се постигат:
 - а) за целите на параграф 1, буква а) от настоящия член — в срок от четири месеца, след като консолидиращият надзорник представи на останалите съответни компетентни органи доклад, съдържащ оценка на риска на групата институции, в съответствие с член 104а;
 - б) за целите на параграф 1, буква б) от настоящия член — в срок от четири месеца, след като консолидиращият надзорник представи доклад, съдържащ оценка на профила на ликвидния риск на групата институции, в съответствие с членове 86 и 105;
 - в) за целите на параграф 1, буква в) от настоящия член — в срок от четири месеца, след като консолидиращият надзорник представи доклад, съдържащ оценка на риска на групата институции, в съответствие с член 104б.

В съвместните решения, посочени в параграф 1 от настоящия член, се отчита надлежно и оценката на риска на дъщерните предприятия, извършена от съответните компетентни органи в съответствие с членове 73, 97, 104а и 104б.

Съвместните решения, посочени в параграф 1, букви а) и б) се оформят в документи, съдържащи пълните мотиви, които консолидиращият надзорник предава на институцията майка от ЕС. В случай на разногласие, по искане на някой от останалите заинтересовани компетентни органи, консолидиращият надзорник се консултира с ЕБО. Консолидиращият надзорник може да се допита до ЕБО и по собствена инициатива.

3. Ако компетентните органи не достигнат до съвместно решение в рамките на сроковете, посочени в параграф 2 от настоящия член, решението относно прилагането на членове 73, 86 и 97, член 104, параграф 1, буква а), член 104б и член 105 от настоящата директива се взема на консолидирана основа от консолидиращия надзорник след надлежно отчитане на оценката на риска на дъщерните предприятия, извършена от съответните компетентни органи. Ако в края на срока по параграф 2 от настоящия член някой от заинтересованите компетентни органи е отнесъл въпроса до ЕБО в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, консолидиращият надзорник отлага вземането на решение и изчаква решението, което ЕБО може да вземе в съответствие с член 19, параграф 3 от посочения регламент, и взема своето решение в съответствие с решението на ЕБО. Сроковете, посочени в параграф 2 от настоящия член, се считат за срокове за помиряване по смисъла на Регламент (ЕС) № 1093/2010. ЕБО взема решение в рамките на един месец след сезирането на ЕБО. Въпросът не може да бъде отнесен до ЕБО след края на четиримесечния срок или след постигането на съвместно решение.

Решението относно прилагането на членове 73, 86 и 97, член 104, параграф 1, буква а), член 104б и член 105 от настоящата директива се взема от съответните компетентни органи, отговарящи за надзора на дъщерните предприятия на институция майка от ЕС, финансов холдинг майка от ЕС или смесен финансов холдинг майка от ЕС, на индивидуална или подконсолидирана основа след надлежно отчитане на становищата и резервите, изразени от консолидиращия надзорник. Ако към края на който и да е срок, посочен в параграф 2 от настоящия член, някой от съответните компетентни органи е отнесъл въпроса до ЕБО в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, компетентните органи отлагат вземането на решение и изчакват решението, което ЕБО взема в съответствие с член 19, параграф 3 от посочения регламент, и вземат своето решение в съответствие с решението на ЕБО. Сроковете, посочени в параграф 2 от настоящия член, се считат за срокове за помиряване по смисъла на посочения регламент. ЕБО взема решение в рамките на един месец след сезирането на ЕБО. Въпросът не може да бъде отнесен до ЕБО след края на четиримесечния срок или след вземането на съвместно решение.

Решенията се оформят в документ, съдържащ всички мотиви, и вземат предвид оценката на риска, становищата и резервите на другите компетентни органи, изразени в посочените в параграф 2 срокове. Консолидиращият надзорник предоставя документа на всички съответни компетентни органи и на институцията майка от ЕС.

Когато е проведена консултация с ЕБО, всички компетентни органи вземат предвид неговото експертно мнение и мотивират всяко значително отклонение от него.

4. Съвместните решения съгласно параграф 1 и решенията съгласно параграф 3, взети от компетентните органи при липса на съвместно решение, се признават за окончателни и се прилагат от компетентните органи в съответните държави членки.

Съвместните решения по параграф 1 от настоящия член, както и всяко решение, взето при липса на съвместно решение в съответствие с параграф 3 от настоящия член, се актуализират ежегодно или, при извънредни обстоятелства, ако компетентен орган, отговарящ за надзора върху дъщерни предприятия на институция майка от ЕС,

финансов холдинг майка от ЕС или финансов холдинг майка със смесена дейност от ЕС, отправи писмено и надлежно обосновано искане към консолидиращия надзорник за актуализиране на решението относно прилагането на член 104, параграф 1, буква а), член 104б и член 105. При такива извънредни обстоятелства актуализирането може да бъде разгледано на двустранна основа от консолидиращия надзорник и от отправилите искането компетентен орган.

5. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение с цел осигуряването на еднакви условия за провеждането на посочения в настоящия член процес на вземане на съвместни решения във връзка с прилагането на членове 73, 86 и 97, член 104, параграф 1, буква а), член 104б и член 105, така че да бъде улеснено вземането на съвместни решения.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на технически стандарти за изпълнение до 1 юли 2014 г.

На Комисията се делегира правомощието да приема посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“;

39) В член 115 се добавя следният параграф:

„3. Когато консолидиращият надзорник е различен от компетентния орган в държавата членка, в която е установен финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност, който е получил одобрение съгласно член 21а, договореностите за координация и сътрудничество, посочени в параграф 1 от настоящия член, се сключват и с компетентния орган на държавата членка, в която е установено предприятието майка.“;

40) Член 116 се изменя, както следва:

а) вмъква се следният параграф:

„1а. За улесняване на изпълнението на задачите, посочени в член 112, параграф 1, член 114, параграф 1 и член 115, параграф 1 от настоящата директива, консолидиращият надзорник създава също колегии от надзорни органи в случаите, когато всички трансгранични дъщерни дружества на институция майка от ЕС, финансов холдинг майка от ЕС или финансов холдинг майка със смесена дейност от ЕС са с главно управление в трети държави, при условие че надзорните органи на третите държави подлежат на изисквания за поверителност, които са равностойни на изискванията, предвидени в глава първа, раздел II от настоящата директива и, когато е приложимо, в членове 76 и 81 от Директива 2014/65/ЕС.“;

б) в параграф 6 се добавя следната алинея:

„Компетентният орган в държавата членка, в която е установен финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност, който е получил одобрение съгласно член 21а, може да участва в съответната колегия от надзорни органи.“;

41) В член 117 се добавят следните параграфи:

„5. Компетентните органи, звената за финансово разузнаване и органите, на които е възложено публичното задължение да упражняват надзор върху задължените субекти, посочени в член 2, параграф 1, точки 1 и 2 от Директива (ЕС) 2015/849, във връзка със спазването на същата директива, сътрудничат тясно помежду си в рамките на съответната им компетентност и си предоставят информация, която е от значение за изпълнението на възложените им задачи съгласно настоящата директива, Регламент (ЕС) № 575/2013 и Директива (ЕС) 2015/849, при условие че това сътрудничество и обмен на информация не засягат текуща проверка, разследване или производство съгласно наказателното или административното право на държавата членка, в която се намира компетентният орган, звеното за финансово разузнаване или органът, на който е възложено публичното задължение да упражнява надзор върху задължените субекти, посочени в член 2, параграф 1, точки 1 и 2 от Директива (ЕС) 2015/849.“

ЕБО може да подпомага компетентните органи в случай на разногласие във връзка с координацията на надзорните дейности по настоящия член по собствена инициатива в съответствие с член 19, параграф 1, втора алинея от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

6. До 1 януари 2020 г. ЕБО издава насоки в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, в които определя начина за сътрудничество и обмен на информация между органите, посочени в параграф 5 от настоящия член, по-специално по отношение на трансграничните групи и в контекста на установяването на сериозни нарушения на правилата за борба с изпирането на пари.“;

42) В член 119 параграф 1 се заменя със следното:

„1. При спазване на член 21а държавите членки приемат всички необходими мерки за включване на финансовите холдинги и финансовите холдинги със смесена дейност в консолидиращия надзор.“;

43) В член 120 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Когато по силата на настоящата директива и на Директива 2009/138/ЕО спрямо финансов холдинг със смесена дейност се прилагат равностойни разпоредби, по-специално по отношение на рисковно-базиран надзор, консолидиращият надзорник може по споразумение с надзорния орган за групата в застрахователния сектор да прилага спрямо този финансов холдинг със смесена дейност само разпоредбите на директивата, отнасящи се до най-същественния финансов сектор, както е определен в член 3, параграф 2 от Директива 2002/87/ЕО.“;

44) В член 125, параграф 1 се добавя следната алинея:

„Когато съгласно член 111 от настоящата директива консолидиращият надзорник на група с финансов холдинг майка със смесена дейност е различен от координатора, определен в съответствие с член 10 от Директива 2002/87/ЕО, консолидиращият надзорник и координаторът си сътрудничат за целите на прилагането на настоящата директива и на Регламент (ЕС) № 575/2013 на консолидирана основа. За да се улесни и утвърди ефективно сътрудничество, консолидиращият надзорник и координаторът въвеждат писмени правила за координация и сътрудничество.“;

45) В член 128 след първия параграф се вмъкват следните параграфи:

„Институциите не използват базовия собствен капитал от първи ред, който поддържат за изпълнение на комбинираното изискване за буфер, посочено в параграф 1, точка б от настоящия член, за изпълнение на някое от изискванията, посочени в член 92, параграф 1, букви а), б) и в) от Регламент (ЕС) № 575/2013, на допълнителните капиталови изисквания, наложени съгласно член 104а от настоящата директива поради рискове, различни от риска от прекомерен ливъридж, и на препоръката, съобщена съгласно член 104б, параграф 3, поради рискове, различни от риска от прекомерен ливъридж.

Институциите не използват базовия собствен капитал от първи ред, който поддържат за изпълнение на един от елементите на комбинираното изискване за буфер, за изпълнение на другите приложими елементи на комбинираното изискване за буфер.

Институциите не използват базовия собствен капитал от първи ред, който поддържат за изпълнение на комбинираното изискване за буфер по точка б от първия параграф, за изпълнение на рисковно-базираните елементи на изискванията по членове 92а и 92б от Регламент (ЕС) № 575/2013 и по членове 45в и 45 г. от Директива 2014/59/ЕС.“;

46) Членове 129 и 130 се заменят със следното:

„Член 129

Изискване за поддържане на предпазен капиталов буфер

1. В допълнение към базовия собствен капитал от първи ред, който се поддържа за изпълнение на някое от капиталовите изисквания, посочени в член 92, параграф 1, букви а), б) и в) от Регламент (ЕС) № 575/2013, държавите членки изискват от институциите да поддържат предпазен капиталов буфер от базовия собствен капитал от първи ред, равняващ се на 2,5 % от размера на тяхната обща рискова експозиция на индивидуална и консолидирана основа, изчислен в съответствие с член 92, параграф 3 от посочения регламент и приложим в съответствие с част първа, дял II от същия регламент.

2. Чрез дерогация от параграф 1 дадена държава членка може да освободи малките и средните инвестиционни посредници от спазване на предвидените в параграф 1 изисквания, ако такова освобождаване не застрашава стабилността на финансовата система на тази държава членка.

Решенията за прилагане на освобождаването, посочено в първата алинея, са надлежно обосновани, включват обяснение защо освобождаването не застрашава стабилността на финансовата система на държавата членка и съдържат точно определение на малките и средните инвестиционни посредници, които се освобождават от изискванията.

Държавите членки, които решат да прилагат освобождаването, посочено в първата алинея, уведомяват ЕССР за това. ЕССР незабавно препраща тези уведомления на Комисията, на ЕБО и на компетентните и определените органи на засегнатите държави членки.

3. За целите на параграф 2 държавите членки определят орган, който да отговаря за прилагането на настоящия член. Посоченият орган е компетентният орган или определеният орган.
4. За целите на параграф 2 инвестиционните посредници се категоризират като малки и средни в съответствие с Препоръка 2003/361/ЕО на Комисията (*).
5. Когато дадена институция не изпълнява изцяло изискването, посочено в параграф 1 от настоящия член, тя подлежи на ограниченията по отношение на разпределенията, предвидени в член 141, параграфи 2 и 3.

Член 130

Изискване за поддържане на специфичен за институцията антицикличен капиталов буфер

1. Държавите членки изискват от институциите да поддържат специфичен за всяка институция антицикличен капиталов буфер, равняващ се на размера на тяхната обща рискова експозиция, изчислен в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, умножен по среднопрегеглената стойност на нивата на антицикличния буфер, които се изчисляват съгласно член 140 от настоящата директива на индивидуална и на консолидирана основа, както е приложимо в съответствие с част първа, дял II на посочения регламент. Този буфер се състои от базов собствен капитал от първи ред.

2. Чрез дерогация от параграф 1 дадена държава членка може да освободи малките и средните инвестиционни посредници от спазване на предвидените в параграф 1 изисквания, ако такова освобождаване не застрашава стабилността на финансовата система на тази държава членка.

Решенията за прилагане на освобождаването, посочено в първата алинея, са надлежно обосновани, включват обяснение защо освобождаването не застрашава стабилността на финансовата система на държавата членка и съдържат точно определение на малките и средните инвестиционни посредници, които се освобождават от изискванията.

Държавите членки, които решат да прилагат освобождаването, посочено в първата алинея, уведомяват ЕССР за това. ЕССР незабавно препраща тези уведомления на Комисията, на ЕБО и на компетентните и определените органи на засегнатите държави членки.

3. За целите на параграф 2 държавите членки определят орган, който да отговаря за прилагането на настоящия член. Посоченият орган е компетентният орган или определеният орган.
4. За целите на параграф 2 инвестиционните посредници се категоризират като малки и средни в съответствие с Препоръка 2003/361/ЕО.
5. Когато дадена институция не изпълнява изцяло изискването, посочено в параграф 1 от настоящия член, тя подлежи на ограниченията по отношение на разпределенията, предвидени в член 141, параграфи 2 и 3.

(* Препоръка 2003/361/ЕО на Комисията от 6 май 2003 г. относно определението за микро-, малки и средни предприятия (ОВ L 124, 20.5.2003 г., стр. 36).“;

47) Член 131 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки определят орган, който да отговаря за идентифицирането, на консолидирана основа, на Г-СЗИ и, на индивидуална, подконсолидирана или консолидирана основа — според случая, на другите системно значими институции (Д-СЗИ), които са лицензирани в тяхната юрисдикция. Посоченият орган е компетентният орган или определеният орган. Държавите членки могат да определят повече от един орган.

Г-СЗИ е една от следните:

- а) група, ръководена от институция майка от ЕС, финансов холдинг майка от ЕС или смесен финансов холдинг майка от ЕС; или
- б) институция, която не е дъщерно предприятие на институция майка от ЕС, финансов холдинг майка от ЕС или финансов холдинг майка със смесена дейност от ЕС.

Д-СЗИ могат да бъдат институция или група, ръководена от институция майка от ЕС, финансов холдинг майка от ЕС или финансов холдинг майка със смесена дейност от ЕС, институция майка в държава членка, финансов холдинг майка в държава членка или финансов холдинг майка със смесена дейност в държава членка.“;

б) вмъква се следният параграф:

„2а. Допълнителната методика за идентифициране на Г-СЗИ се основава на следните категории:

а) категориите, посочени в параграф 2, букви а)—г) от настоящия член;

б) трансграничната дейност на групата, с изключение на дейностите на групата в участващите държави членки, както е посочено в член 4 от Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета (*).

Всяка категория получава еднаква тежест и се състои от количествени показатели. За категориите, посочени в първа алинея, буква а) от настоящия параграф, показателите са същите като съответните показатели, определени съгласно параграф 2.

Чрез допълнителната методика за идентифициране се получава допълнителен общ рейтинг за всеки оценен субект, както е посочено в параграф 1, въз основа на който компетентните или определените органи могат да предприемат една от мерките, посочени в параграф 10, буква в).

(* Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 г. за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за реструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за реструктуриране и Единния фонд за реструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 225, 30.7.2014 г., стр. 1).“;

в) в параграф 3 втората алинея се заменя със следното:

„ЕБО, след консултация с ЕССР, издава насоки в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 до 1 януари 2015 г. за критериите за определяне на условията за прилагането на настоящия параграф във връзка с оценяването на Д-СЗИ. Тези насоки са съобразени с международните рамки за системно значими институции в отделните държави, както и с особеностите на Съюза и националните особености.

След като се консултира с ЕССР, ЕБО докладва на Комисията до 31 декември 2020 г. относно подходящата методика за установяване и калибриране на нивата на буфера за Д-СЗИ.“;

г) параграф 5 се заменя със следното:

„5. Компетентният орган или определеният орган може да изисква от всяка Д-СЗИ, на консолидирана, подконсолидирана или индивидуална основа, както е приложимо, да поддържа буфер за Д-СЗИ в размер до 3 % от размера на общата рискова експозиция, изчислен в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, като се спазват критериите за идентифициране на Д-СЗИ. Този буфер се състои от базов собствен капитал от първи ред.“;

д) вмъква се следният параграф:

„5а. При одобрение от Комисията, както е посочено в трета алинея от настоящия параграф, компетентният орган или определеният орган може да изисква от всяка Д-СЗИ, на консолидирана, подконсолидирана или индивидуална основа, както е приложимо, да поддържа буфер за Д-СЗИ, по-висок от 3 % от размера на общата рискова експозиция, изчислен в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013. Този буфер се състои от базов собствен капитал от първи ред.

В рамките на шест седмици от получаването на уведомлението по параграф 7 от настоящия член ЕССР представя на Комисията становище относно целесъобразността на буфера за Д-СЗИ. ЕБО може също да представи на Комисията становище относно буфера в съответствие с член 34, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

В срок от три месеца от момента, в който ЕССР изпрати на Комисията уведомлението по параграф 7, Комисията, като взема предвид оценката на ЕССР и на ЕБО, ако има такава, и ако прецени, че буферът за Д-СЗИ не оказва непропорционално отрицателно въздействие върху цялата или части от финансовата система на други държави членки или на Съюза като цяло, създавайки или представлявайки пречка за гладкото функциониране на вътрешния пазар, приема акт, с който на компетентния или определения орган се дава разрешение да приеме предлаганата мярка.“;

е) в параграф 7 уводната част се заменя със следното:

„7. Преди първоначалното или последващото определяне на буфер за Д-СЗИ компетентният орган или определеният орган уведомява ЕССР един месец преди публикуването на решението по параграф 5 и уведомява

ЕССР три месеца преди публикуването на решението на компетентния орган или определения орган по параграф 5а. ЕССР незабавно препраща тези уведомления на Комисията, на ЕБО и на компетентните и определените органи на засегнатите държави членки. Такива уведомления съдържат подробно описание на:“;

ж) параграф 8 се заменя със следното:

„8. Без да се засягат член 133 и параграф 5 от настоящия член, когато Д-СЗИ е дъщерно дружество на Г-СЗИ или на Д-СЗИ, която е или институция, или група, ръководена от институция майка от ЕС, и подлежи на изискване за буфер за Д-СЗИ на консолидирана основа, приложимият на индивидуална или подконсолидирана основа буфер за Д-СЗИ не надвишава по-ниската стойност от:

- а) сумата на по-високото от нивото на буфера за Г-СЗИ или Д-СЗИ, приложимо за групата на консолидирана основа, и 1 % от размера на общата рискова експозиция, изчислен в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013; и
- б) 3 % от размера на общата рискова експозиция, изчислен в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, или нивото, което Комисията е дала разрешение да се прилага за групата на консолидирана основа в съответствие с параграф 5а от настоящия член.“;

з) параграфи 9 и 10 се заменят със следното:

„9. Подкатегиите на Г-СЗИ са най-малко пет. Най-ниската граница и границите между съответните подкатегории се определят от рейтингите, определени в съответствие с методиката за идентифициране, посочена в параграф 2 от настоящия член. Рейтингите, определящи границата между съседни подкатегории, са ясно определени и се подчиняват на принципа за постоянно линейно увеличение на системната значимост, като за всяка подкатегория се получава линейно увеличение на изискването за допълнителен базов собствен капитал от първи ред, с изключение на петата подкатегория и всяка добавена по-висока подкатегория. За целите на настоящия параграф системната значимост е очакваното влияние от въздействието на Г-СЗИ върху глобалния финансов пазар. На най-ниската подкатегория се определя буфер за Г-СЗИ в размер на 1 % от размера на общата рискова експозиция, изчислен в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, а буферът за всяка подкатегория се увеличава със стъпка от минимум 0,5 % от размера на общата рискова експозиция, изчислен в съответствие с член 92, параграф 3 от посочения регламент.

10. Без да се засягат параграфи 1 и 9 и като се използват посочените в параграф 9 подкатегории и рейтингови оценки, определящи границата, компетентният орган или определеният орган може, като упражнява надеждно надзорната си преценка:

- а) да премести Г-СЗИ от по-ниска в по-висока подкатегория;
- б) да разпредели субект, посочен в параграф 1, с цялостен рейтинг, както е посочено в параграф 2, който е по-нисък от най-високия резултат за най-ниската подкатегория, в същата или в по-висока подкатегория, като го определи за Г-СЗИ;
- в) като се вземе предвид единният механизъм за реструктуриране, въз основа на допълнителния цялостен рейтинг, посочен в параграф 2а, да премести Г-СЗИ от по-висока в по-ниска подкатегория.“;

и) параграф 11 се заличава;

й) параграф 12 се заменя със следното:

„12. Компетентният орган или определеният орган съобщава на ЕССР наименованията на Г-СЗИ и Д-СЗИ и съответните подкатегории, в които е разпределена всяка Г-СЗИ. Уведомлението включва всички причини за упражняването или неупражняването на надзорна преценка в съответствие с параграф 10, букви а), б) и в). ЕССР незабавно препраща тези уведомления на Комисията и на ЕБО, като огласява публично наименованията. Компетентните органи или определените органи огласяват публично подкатегиите, в която е разпределена всяка Г-СЗИ.

Компетентният орган или определеният орган прави ежегодно преглед на идентификацията на Г-СЗИ и Д-СЗИ и на разпределението на Г-СЗИ в съответните подкатегории, като уведомява за резултата съответната системно значима институция и ЕССР, който от своя страна незабавно препраща резултатите на Комисията и на ЕБО. Компетентният орган или определеният орган оповестява публично актуализирания списък на идентифицираните системно значими институции и подкатегиите, в която е разпределена всяка идентифицирана Г-СЗИ.“;

к) параграф 13 се заличава;

л) параграфи 14 и 15 се заменят със следното:

„14. Когато дадена група подлежи на изискването за буфер за Г-СЗИ и буфер за Д-СЗИ на консолидирана основа, се прилага по-високият буфер.

15. Когато дадена институция подлежи на изискването за буфер за системен риск, определено в съответствие с член 133, буферът за системен риск е кумулативен към буфера за Д-СЗИ или буфера за Г-СЗИ, приложен съгласно настоящия член.

Когато сборът от нивото на буфера за системен риск, изчислено за целите на член 133, параграфи 10, 11 или 12, и нивото на буфера за Д-СЗИ или нивото на буфера за Г-СЗИ, приложимо спрямо същата институция, е по-високо от 5 %, се прилага процедурата по параграф 5а от настоящия член.“;

м) параграфи 16 и 17 се заличават;

н) параграф 18 се заменя със следното:

„18. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, с които за целите на настоящия член се конкретизират методики, в съответствие с които компетентният орган или определеният орган идентифицира като Г-СЗИ институция или група, ръководена от институция майка от ЕС или финансов холдинг майка от ЕС, или финансов холдинг майка със смесена дейност от ЕС, и уточнява методиката за определянето на подкатегориите и разпределението на Г-СЗИ по подкатегории въз основа на системната им значимост, като се вземат предвид международно договорените стандарти.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 30 юни 2014 г.

На Комисията се делегира правомощието да приема посочените в настоящия параграф регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“;

48) Член 132 се заличава;

49) Членове 133 и 134 се заменят със следното:

„Член 133

Изискване за поддържане на буфер за системен риск

1. Всяка държава членка може да въведе буфер за системен риск, съставен от базов собствен капитал от първи ред, за финансовия сектор или една или повече сфери на този сектор за всички или за група експозиции, както е посочено в параграф 5 от настоящия член, с цел предотвратяване и редуциране на макропруденциалните или системните рискове, които не попадат в обхвата на Регламент (ЕС) № 575/2013 и на членове 130 и 131 от настоящата директива, в смисъл на риск от смущения във финансовата система, които са в състояние да предизвикат тежки отрицателни последици за нея и за реалната икономика в дадена държава членка.

2. Институцията изчислява буфера за системен риск по следния начин:

$$B_{SR} = r_T \cdot E_T + \sum_i r_i \cdot E_i$$

където:

B_{SR} = буфер за системен риск;

r_T = ниво на буфера, приложимо за размера на общата рискова експозиция на институцията;

E_T = размер на общата рискова експозиция на институцията, изчислен в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

i = индекс, указващ подгрупата експозиции, посочена в параграф 5;

r_i = ниво на буфера, приложимо за размера на рисковата експозиция на подгрупата експозиции i ; и

E_i = размер на рисковата експозиция на институцията за подгрупата експозиции i , изчислен в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

3. За целите на параграф 1 държавите членки определят орган, който да отговаря за определянето на буфера за системен риск и за идентифицирането на експозициите и подгрупите институции, за които той се прилага. Този орган е компетентният орган или определеният орган.

4. За целите на параграф 1 от настоящия член съответният компетентен орган или определен орган, според случая, може да изисква от институциите да поддържат буфер за системен риск от базов собствен капитал от първи ред, изчислен в съответствие с параграф 2 от настоящия член, на индивидуална, консолидирана или подконсолидирана основа, както е приложимо в съответствие с част първа, дял II от Регламент (ЕС) № 575/2013.

5. Буферът за системен риск може да се прилага за:

- a) всички експозиции в държавата членка, която определя този буфер;
- б) изброените по-долу секторни експозиции в държавата членка, която определя този буфер:
 - i) всички експозиции на дребно към физически лица, обезпечени с жилищни имоти;
 - ii) всички експозиции към юридически лица, които са обезпечени с ипотека върху търговски недвижими имоти;
 - iii) всички експозиции към юридически лица, с изключение на посочените в подточка ii);
 - iv) всички експозиции към физически лица, с изключение на посочените в подточка i);
- в) всички експозиции в други държави членки при условията на параграфи 12 и 15;
- г) секторните експозиции, посочени в буква б) от настоящия параграф, в други държави членки, единствено за да се даде възможност за признаване на ниво на буфер, определено от друга държава членка в съответствие с член 134;
- д) експозиции в трети държави;
- е) подгрупите на независимо коя категория експозиции, посочена в буква б).

6. ЕБО, след като се консултира с ЕССР, издава насоки в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 до 30 юни 2020 г. относно съответните подгрупи експозиции, към които компетентният орган или определеният орган може да прилага буфер за системен риск съгласно параграф 5, буква е) от настоящия член.

7. Буферът за системен риск се прилага към всички експозиции или подгрупи експозиции, посочени в параграф 5 от настоящия член, на всички институции или на една или повече подгрупи на онези институции, за които съгласно настоящата директива са компетентни органите на съответната държава членка, и се определя на стъпки за настройка от 0,5 процентни пункта или на техни кратни. За различните подгрупи институции или експозиции могат да бъдат въведени различни изисквания. Буферът за системен риск не се отнася за рисковете, които попадат в обхвата на членове 130 и 131.

8. Когато поставя изискването за поддържане на буфер за системен риск, компетентният орган или определеният орган спазва следното:

- a) буферът за системен риск не води до несъразмерни отрицателни последици за цялата или за части от финансовата система на други държави членки или на Съюза като цяло, създавайки пречка за гладкото функциониране на вътрешния пазар;
- б) буферът за системен риск се преразглежда от компетентния орган или определения орган поне веднъж на всеки две години;
- в) буферът за системен риск не се използва за рисковете, които попадат в обхвата на членове 130 и 131.

9. Компетентният орган или определеният орган, според случая, уведомява ЕССР преди публикуването на решението, посочено в параграф 13. ЕССР незабавно препраща тези уведомления на Комисията, на ЕБО и на компетентните и определените органи на засегнатите държави членки.

Когато институция, за която се прилагат едно или няколко нива на буфер за системен риск, е дъщерно дружество на дружество майка, установено в друга държава членка, компетентният орган или определеният орган уведомява също органите на тази държава членка.

Когато нивото на буфера за системен риск се прилага за експозиции в трети държави, компетентният орган или определеният орган, според случая, уведомява също ЕССР. ЕССР препраща незабавно тези уведомления на надзорните органи на тези трети държави.

Тези уведомления съдържат подробно описание на:

- а) макропруденциалните или системните рискове в държавата членка;
- б) причините, поради които свързаното с макропруденциалните или системните рискове измерение застрашава стабилността на финансовата система на национално равнище, с което се обосновава нивото на буфера за системен риск;
- в) обосновката на вероятността буферът за системен риск да бъде ефективно и съразмерно средство за редуциране на риска;
- г) оценка на вероятното положително или отрицателно въздействие на буфера за системен риск върху вътрешния пазар, направена въз основа на информацията, с която разполага държавата членка;
- д) нивото или нивата на буфера за системен риск, които компетентният орган или определеният орган, според случая, възнамерява да наложи, и експозициите, за които се прилагат тези нива, както и институциите, за които се прилагат тези нива;
- е) когато нивото на буфера за системен риск се прилага за всички експозиции, основанията, поради които органът счита, че буферът за системен риск не дублира функциите на буфера за Д-СЗИ, предвиден в член 131.

Когато решението за определяне на ниво на буфера за системен риск води до понижаване или запазване на нивото на буфера, определено на по-ранен етап, компетентният орган или определеният орган, според случая, спазва единствено настоящия параграф.

10. Когато първоначалното или последващото определяне на нивото или нивата на буфера за системен риск за всяка група или подгрупа експозиции, изброени в параграф 5, за които се прилагат един или няколко буфера за системен риск, не води до комбинирано ниво на буфер за системен риск, по-високо от 3 % за някоя от тези експозиции, компетентният орган или определеният орган, според случая, уведомява ЕССР съгласно параграф 9 един месец преди публикуването на решението, посочено в параграф 13.

За целите на настоящия параграф признаването на ниво на буфер за системен риск, определено от друга държава членка в съответствие с член 134, не се включва в прага от 3 %.

11. Когато първоначалното или последващото определяне на нивото или нивата на буфера за системен риск за всяка група или подгрупа експозиции, изброени в параграф 5, за които се прилагат един или няколко буфера за системен риск, води до комбинирано ниво на буфер за системен риск в размер между 3 % и 5 % за някоя от тези експозиции, компетентният орган или определеният орган на държавата членка, която определя този буфер, иска становището на Комисията в уведомлението, представено в съответствие с параграф 9. Комисията дава становище в срок от един месец след получаване на уведомлението.

При отрицателно становище на Комисията компетентният орган или определеният орган на държавата членка, според случая, който определя буфера за системен риск, се съобразява със становището или излага мотивите за несъобразяване с него.

Когато институция, за която се прилагат едно или няколко нива на буфер за системен риск, е дъщерно дружество на дружество майка, установено в друга държава членка, компетентният орган или определеният орган иска препоръка от Комисията и от ЕССР в уведомлението, представено в съответствие с параграф 9.

Комисията и ЕССР дават препоръките си в срок от шест седмици след получаване на уведомлението.

При разногласие между органите на дъщерното дружество и дружеството майка относно нивото или нивата на буфера за системен риск, приложими за тази институция, и в случай че и Комисията, и ЕССР дадат отрицателни препоръки, компетентният орган или определеният орган, според случая, може да отнесе въпроса до ЕБО и да поиска съдействието му в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010. Решението за определяне на нивото или нивата на буфера за системен риск за тези експозиции се спира, докато ЕБО вземе решение.

12. Когато първоначалното или последващото определяне на нивото или нивата на буфера за системен риск за всяка група или подгрупа експозиции, изброени в параграф 5, за които се прилагат един или няколко буфера за системен риск, води до комбинирано ниво на буфер за системен риск в размер на повече от 5 % за някоя от тези експозиции, компетентният орган или определеният орган, според случая, иска разрешение от Комисията, преди да приложи буфера за системен риск.

В рамките на шест седмици след получаване на уведомлението, посочено в параграф 9 от настоящия член, ЕССР представя на Комисията становище относно целесъобразността на буфера за системен риск. ЕБО може също да предостави на Комисията становище относно този буфер за системен риск в съответствие с член 34, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

В рамките на три месеца след получаване на уведомлението, посочено в параграф 9, Комисията, като взема предвид оценката на ЕССР и на ЕБО, ако има такава, и ако прецени, че това ниво или тези нива на буфера за системен риск не водят до несъразмерни отрицателни последици за цялата или за части от финансовата система на други държави членки или на Съюза като цяло, създавайки пречка за гладкото функциониране на вътрешния пазар, приема акт, с който разрешава на компетентния или на определения орган, според случая, да приеме предлаганата мярка.

13. Всеки компетентен орган или определеният орган, според случая, оповестява първоначалното или последващото определяне на едно или повече нива на буфера за системен риск, като ги публикува на съответния уебсайт. При публикуването се дава най-малко следната информация:

- а) нивото или нивата на буфера за системен риск;
- б) институциите, за които се прилага буферът за системен риск;
- в) експозициите, за които се прилага нивото или нивата на буфера за системен риск;
- г) основанията за първоначалното или последващото определяне на нивото или нивата на буфера за системен риск;
- д) датата, от която институциите прилагат първоначално определеното или последващо определеното ниво на буфера за системен риск; и
- е) наименованията на държавите, когато експозициите в тези държави са включени в прилагането на буфер за системен риск.

Когато публикуването на информацията, посочена в буква г) от първата алинея, би могло да застраши стабилността на финансовата система, тази информация не се включва при публикуването.

14. Когато дадена институция не изпълнява изцяло изискването, посочено в параграф 1 от настоящия член, тя подлежи на ограниченията по отношение на разпределенията, предвидени в член 141, параграфи 2 и 3.

Когато прилагането на ограниченията по отношение на разпределенията води до незадоволително подобрение на базовия собствен капитал от първи ред на институцията в контекста на съответния системен риск, компетентните органи могат да вземат допълнителни мерки в съответствие с член 64.

15. Когато компетентният орган или определеният орган, според случая, реши да определи буфера за системен риск поради наличие на експозиции в други държави членки, буферът се определя по един и същ начин за всички експозиции в рамките на Съюза, освен ако буферът е определен така, че да признава нивото на буфера за системен риск, определено от друга държава членка в съответствие с член 134.

Член 134

Признаване на нивото на буфера за системен риск

1. Други държави членки могат да признаят нивото на буфера за системен риск, определено в съответствие с член 133, и могат да прилагат това ниво спрямо вътрешно лицензирани институции за експозициите в държавата членка, определила това ниво.

2. Когато държавите членки признават ниво на буфера за системен риск за вътрешно лицензирани институции, в съответствие с параграф 1, те уведомяват ЕССР. ЕССР незабавно препраща тези уведомления на Комисията, на ЕБО и на държавата членка, определила това ниво.

3. Когато решава дали да признае нивото на буфер за системен риск, в съответствие с параграф 1, държавата членка взема предвид информацията, предоставена от държавата членка, определила нивото в съответствие с член 133, параграфи 9 и 13.

4. Когато държавите членки признават ниво на буфера за системен риск за вътрешно лицензирани институции, този буфер за системен риск може да бъде кумулативен към буфера за системен риск, приложен съгласно член 133, при условие че буферите се отнасят до различни рискове. Когато буферите се отнасят до едни и същи рискове, се прилага само по-високият буфер.

5. Държавата членка, определила нивото на буфера за системен риск в съответствие с член 133 от настоящата директива, може да поиска от ЕССР да отправи препоръка съгласно член 16 от Регламент (ЕС) № 1092/2010 към една или повече държави членки, които може да признаят нивото на буфера за системен риск.“;

50) Член 136 се изменя, както следва:

а) в параграф 3 уводната част се заменя със следното:

„3. Всеки определен орган оценява на тримесечна основа интензивността на цикличния системен риск и целесъобразността на нивото на антицикличния буфер за своята държава членка и при необходимост определя или коригира нивото на буфера. В този процес всеки определен орган взема предвид:“;

б) параграф 7 се заменя със следното:

„7. Всеки определен орган публикува на своя уебсайт най-малко следната информация:

а) приложимото ниво на антицикличния буфер;

б) съответното съотношение между кредитите и БВП, както и неговото отклонение от дългосрочния тренд;

в) индикатора за буфера, изчислен в съответствие с параграф 2;

г) обосновка за нивото на буфера;

д) при увеличаване на нивото на буфера — датата, от която институциите прилагат това увеличено ниво на буфера при изчисляването на специфичния за всяка институция антицикличен капиталов буфер;

е) когато датата, посочена в буква д), е по-малко от 12 месеца след датата на публикуването съгласно настоящия параграф — позоваване на извънредните обстоятелства, които оправдават този по-кратък срок за започване на прилагането;

ж) при намаляване на нивото на буфера — примерния период, през който не се очаква повишаване на нивото на буфера, заедно с обосновка за този период.

Определените органи предприемат всички разумни стъпки за съгласуване на момента на това публикуване.

Определените органи уведомяват ЕССР за всяка промяна на нивото на антицикличния буфер и му съобщават необходимите данни, посочени в букви а)—ж) от първата алинея. ЕССР публикува на своя уебсайт всички оповестени нива на буфери и свързаните с тях данни.“;

51) В член 141 параграфи 1—6 се заменят със следното:

„1. Институция, която изпълнява комбинираното изискване за буфер, не прави разпределения във връзка с базовия собствен капитал от първи ред в степен, която би намалила нейния базов собствен капитал от първи ред до ниво, при което комбинираното изискване за буфер вече не е изпълнено.

2. Институция, която не изпълнява комбинираното изискване за буфер, изчислява максимална сума за разпределение (МСП) в съответствие с параграф 4 и уведомява компетентния орган за това.

Когато се прилага първа алинея, институцията не предприема нито едно от следните действия, преди да е изчислила МСП:

а) да прави разпределения във връзка с базовия собствен капитал от първи ред;

б) да поема задължение за изплащане на променливи възнаграждения или пенсионни права по преценка на работодателя или да изплаща променливи възнаграждения, ако задължението за плащане е поето в период, когато институцията не е изпълнявала комбинираните изисквания за буфер; или

в) да извършва плащания по инструменти на допълнителния собствен капитал от първи ред.

3. Когато дадена институция не изпълнява или не надхвърля комбинираното изискване за буфер, тя не извършва разпределения чрез действията по параграф 2, втора алинея, букви а), б) и в) в размер по-голям от МСП, изчислена в съответствие с параграф 4.

4. Институциите изчисляват МСП, като умножат сумата, изчислена в съответствие с параграф 5, по коефициента, определен в съответствие с параграф 6. МСП се намалява със сума, произтичаща от всяко от действията, посочени в параграф 2, втора алинея, буква а), б) или в).

5. Сумата, която се умножава в съответствие с параграф 4, се състои от:

а) всякакви междинни печалби, невключени в базовия собствен капитал от първи ред съгласно член 26, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, след приспадане на разпределението на печалби или плащания, произтичащи от действията по параграф 2, втора алинея, букви а), б) или в) от настоящия член;

плюс

- б) всякакви годишни печалби, невключени в базовия собствен капитал от първи ред съгласно член 26, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, след приспадане на разпределението на печалби или плащания, произтичащи от действията по параграф 2, втора алинея, букви а), б) или в) от настоящия член;

минус

- в) сумите, които ще представляват дължим данък, ако елементите, посочени в букви а) и б) от настоящия параграф, не бъдат разпределени.

б. Коефициентът се определя по следния начин:

- а) когато поддържаният от институцията базов собствен капитал от първи ред, който не се използва за изпълнение на капиталовите изисквания, предвидени в член 92, параграф 1, букви а), б) и в) от Регламент (ЕС) № 575/2013, и допълнителното капиталово изискване поради рискове, различни от риска от прекомерен ливъридж, посочени в член 104, параграф 1, буква а) от настоящата директива, изразен като процент от размера на общата рискова експозиция, изчислен в съответствие с член 92, параграф 3 от посочения регламент, се намира в първи квартил (т.е. най-ниския) на комбинираното изискване за буфер, коефициентът е 0;
- б) когато поддържаният от институцията базов собствен капитал от първи ред, който не се използва за изпълнение на капиталовите изисквания, предвидени в член 92, параграф 1, букви а), б) и в) от Регламент (ЕС) № 575/2013, и допълнителните капиталови изисквания поради рискове, различни от риска от прекомерен ливъридж, посочени в член 104, параграф 1, буква а) от настоящата директива, изразен като процент от размера на общата рискова експозиция, изчислен в съответствие с член 92, параграф 3 от посочения регламент, се намира във втори квартил на комбинираното изискване за буфер, коефициентът е 0,2;
- в) когато поддържаният от институцията базов собствен капитал от първи ред, който не се използва за изпълнение на капиталовите изисквания, предвидени в член 92, параграф 1, букви а), б) и в) от Регламент (ЕС) № 575/2013, и допълнителното капиталово изискване поради рискове, различни от риска от прекомерен ливъридж, посочени в член 104, параграф 1, буква а) от настоящата директива, изразен като процент от размера на общата рискова експозиция, изчислен в съответствие с член 92, параграф 3 от посочения регламент, се намира в трети квартил на комбинираното изискване за буфер, коефициентът е 0,4;
- г) когато поддържаният от институцията базов собствен капитал от първи ред, който не се използва за изпълнение на капиталовите изисквания, предвидени в съгласно член 92, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕС) № 575/2013, и допълнителното капиталово изискване поради рискове, различни от риска от прекомерен ливъридж, посочени в член 104, параграф 1, буква а) от настоящата директива, изразен като процент от размера на общата рискова експозиция, изчислен в съответствие с член 92, параграф 3 от посочения регламент, се намира в четвърти квартил (т.е. най-високия) на комбинираното изискване за буфер, коефициентът е 0,6.

Долните и горни граници на всеки квартил на комбинираното изискване за буфер се изчисляват по следния начин:

$$\text{Долна граница на квартила} = \frac{\text{Комбинирано изискване за буфер}}{4} \cdot (Q_n - 1)$$

$$\text{Горна граница на квартила} = \frac{\text{Комбинирано изискване за буфер}}{4} \cdot Q_n$$

където:

Q_n = пореден номер на съответния квартил.“;

52) вмъкват се следните членове:

„Член 141а

Неизпълнение на комбинираното изискване за буфер

Счита се, че дадена институция не изпълнява комбинираното изискване за буфер за целите на член 141, когато не притежава собствен капитал в необходимия размер и с необходимото качество, за да изпълнява едновременно комбинираното изискване за буфер и всяко от следните изисквания във:

- а) член 92, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) № 575/2013 и допълнителното капиталово изискване поради рискове, различни от риска от прекомерен ливъридж, съгласно член 104, параграф 1, буква а) от настоящата директива;

- б) член 92, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) № 575/2013 и допълнителното капиталово изискване поради рискове, различни от риска от прекомерен ливъридж, съгласно член 104, параграф 1, буква а) от настоящата директива;
- в) член 92, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) № 575/2013 и допълнителното капиталово изискване поради рискове, различни от риска от прекомерен ливъридж, съгласно член 104, параграф 1, буква а) от настоящата директива.

Член 141б

Ограничения при разпределенията в случай на неизпълнение на изискването за буфер на отношението на ливъридж

1. Институция, която изпълнява изискването за буфер на отношението на ливъридж съгласно член 92, параграф 1а от Регламент (ЕС) № 575/2013, не прави разпределения във връзка с капитала от първи ред в степен, която би намалила нейния капитал от първи ред до ниво, при което изискването за буфер на отношението на ливъридж вече не е изпълнено.

2. Институция, която не изпълнява изискването за буфер на отношението на ливъридж, изчислява максимална сума за разпределяне, свързана със отношението на ливъридж (МСР-Л) в съответствие с параграф 4 и уведомява компетентния орган за това.

Когато се прилага първа алинея, институцията не предприема нито едно от следните действия, преди да е изчислила МСР-Л:

- а) да прави разпределения във връзка с базовия собствен капитал от първи ред;
- б) да поема задължение за изплащане на променливи възнаграждения или пенсионни права по преценка на работодателя или да изплаща променливи възнаграждения, ако задължението за плащане е поето в период, когато институцията не е изпълнявала комбинираните изисквания за буфер; или
- в) да извършва плащания по инструменти на допълнителния собствен капитал от първи ред.

3. Когато дадена институция не изпълнява или не надхвърля изискването за буфер на отношението на ливъридж, тя не извършва разпределения чрез действията, посочени в параграф 2, втора алинея, букви а), б) и в) в размер, по-голям от МСР-Л, изчислена в съответствие с параграф 4.

4. Институциите изчисляват МСР-Л, като умножат сумата, изчислена в съответствие с параграф 5, по коефициента, определен в съответствие с параграф 6. МСР-Л се намалява с всяка сума, произтичаща от някое от действията, посочени в параграф 2, втора алинея, буква а), б) или в).

5. Сумата, която се умножава в съответствие с параграф 4, се състои от:

- а) междинните печалби, невключени в базовия собствен капитал от първи ред съгласно член 26, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, след приспадане на разпределението на печалби или плащания, свързани с действията по параграф 2, втора алинея, буква а), б) или в) от настоящия член;

плюс

- б) годишните печалби, невключени в базовия собствен капитал от първи ред съгласно член 26, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, след приспадане на разпределението на печалби или плащания, свързани с действията по параграф 2, втора алинея, буква а), б) или в) от настоящия член;

минус

- в) сумите, които ще представляват дължим данък, ако елементите, посочени в букви а) и б) от настоящия параграф, не бъдат разпределени.

6. Коефициентът, посочен в параграф 4, се определя, както следва:

- а) когато поддържаният от институцията капитал от първи ред, който не се използва за изпълнение на изискванията съгласно член 92, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕС) № 575/2013 и съгласно член 104, параграф 1, буква а) от настоящата директива, когато рискът от прекомерен ливъридж не е обхванат в достатъчна степен от член 92, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕС) № 575/2013 и е изразен като процент от размера на общата рискова експозиция, изчислен в съответствие с член 429, параграф 4 от посочения регламент, се намира в първи квартил (т.е. най-ниския) на изискването за буфер на отношението на ливъридж, коефициентът е 0;

- б) когато поддържаният от институцията капитал от първи ред, който не се използва за изпълнение на изискванията съгласно член 92, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕС) № 575/2013 и съгласно член 104, параграф 1, буква а) от настоящата директива, когато рискът от прекомерен ливъридж не е обхванат в достатъчна степен от член 92, параграф 1, буква г) от посочения регламент, и е изразен като процент от размера на общата рискова експозиция, изчислен в съответствие с член 429, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 575/2013, се намира във втори квартил на изискването за буфер на отношението на ливъридж, коефициентът е 0,2;

- в) когато поддържаният от институцията капитал от първи ред, който не се използва за изпълнение на изискванията съгласно член 92, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕС) № 575/2013 и съгласно член 104, параграф 1, буква а) от настоящата директива, когато рискът от прекомерен ливъридж не е обхванат в достатъчна степен от член 92, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕС) № 575/2013, и е изразен като процент от размера на общата рискова експозиция, изчислен в съответствие с член 429, параграф 4 от посочения регламент, се намира в трети квартил на изискването за буфер на отношението на ливъридж, коефициентът е 0,4;
- г) когато поддържаният от институцията капитал от първи ред, който не се използва за изпълнение на изискванията съгласно член 92, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕС) № 575/2013 и съгласно член 104, параграф 1, буква а) от настоящата директива, когато рискът от прекомерен ливъридж не е обхванат в достатъчна степен от член 92, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕС) № 575/2013, и е изразен като процент от размера на общата рискова експозиция, изчислен в съответствие с член 429, параграф 4 от посочения регламент, се намира в четвърти (т.е. най-високия) квартил на изискването за буфер на отношението на ливъридж, коефициентът е 0,6.

Долните и горни граници на всеки квартил на изискването за буфер на отношението на ливъридж се изчисляват по следния начин:

$$\text{Долна граница на квартила} = \frac{\text{Изискване за буфер на отношението на ливъридж}}{4} \cdot (Q_n - 1)$$

$$\text{Горна граница на квартила} = \frac{\text{Изискване за буфер на отношението на ливъридж}}{4} \cdot Q_n$$

където:

Q_n = пореден номер на съответния квартил.

7. Наложеният от настоящия член ограничения се прилагат само по отношение на плащания, водещи до намаляване на капитала от първи ред или до намаляване на печалбата, и в случаите, при които спирането на плащанията или неплащането не представлява случай на неизпълнение или условие за започване на производство по несъстоятелност, приложимо за институцията.

8. Когато дадена институция не изпълнява изискването за буфер на отношението на ливъридж и възнамерява да разпредели подлежаща на разпределение печалба или да предприеме някое от действията, посочени в параграф 2, втора алинея, букви а), б) и в) от настоящия член, тя уведомява компетентния орган и предоставя информацията, посочена в член 141, параграф 8, с изключение на буква а), подточка iii), и му съобщава размера на МСР-Л, изчислен в съответствие с параграф 4 от настоящия член.

9. Институциите поддържат правила, гарантиращи, че размерът на подлежащата на разпределение печалба и МСР-Л са точно изчислени, и могат да докажат тази точност при поискване от страна на компетентния орган.

10. За целите на параграфи 1 и 2 от настоящия член разпределението във връзка с капитала от първи ред включва всички елементи, изброени в член 141, параграф 10.

Член 141в

Неизпълнение на изискването за буфер на отношението на ливъридж

Счита се, че дадена институция не изпълнява изискването за буфер на отношението на ливъридж за целите на член 141б от настоящата директива, ако не притежава капитал от първи ред в необходимия размер, за да изпълни едновременно изискването, посочено в член 92, параграф 1а от Регламент (ЕС) № 575/2013, и изискването, посочено в член 92, параграф 1, буква г) от същия регламент, както и изискването, посочено в член 104, параграф 1, буква а) от настоящата директива, когато рискът от прекомерен ливъридж не е обхванат в достатъчна степен от член 92, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕС) № 575/2013.“;

53) В член 142, параграф 1 първата алинея се заменя със следното:

„1. Когато дадена институция не успее да изпълни комбинираното изискване за буфер или изискването за буфер на отношението на ливъридж, когато е приложимо, тя изготвя план за запазване на капитала и го представя на компетентния орган не по-късно от 5 работни дни след като е установила, че не изпълнява посоченото изискване, освен в случаите, когато компетентният орган разреши удължен срок до десет дни.“;

54) В член 143, параграф 1 буква в) се заменя със следното:

„в) общите критерии и методики, които те използват при прегледа и оценката, посочени в член 97, включително критериите за прилагане на принципа на пропорционалност съгласно член 97, параграф 4.“;

55) Член 146 се заменя със следното;

„Член 146

Актове за изпълнение

В съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 147, параграф 2, посредством изпълнителен акт се приема промяна на размера на първоначалния капитал, предвиден в член 12 и дял IV, във връзка с промените в икономическата и паричната област.“;

56) След член 159 се вмъква следната глава:

„ГЛАВА 1А

Преходни разпоредби относно финансовите холдинги и финансовите холдинги със смесена дейност

Член 159а

Преходни разпоредби относно одобряването на финансови холдинги и финансови холдинги със смесена дейност

Финансовите холдинги майки и финансовите холдинги майки със смесена дейност, които вече съществуват към 27 юни 2019 г. подават заявление за одобрение съгласно член 21а до 28 юни 2021 г. Ако финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност не подаде заявление за одобрение до 28 юни 2021 г., се вземат подходящи мерки съгласно член 21а, параграф 6.

По време на преходния период, посочен в първия параграф от настоящия член, компетентните органи разполагат с всички необходими надзорни правомощия, които са им предоставени по силата на настоящата директива по отношение на финансови холдинги или финансови холдинги със смесена дейност, които подлежат на одобряване в съответствие с член 21а, за целите на консолидирания надзор.“;

57) В член 161 се добавя следният параграф:

„10. До 31 декември 2023 г. Комисията прави преглед и докладва за изпълнението и прилагането на надзорните правомощия, посочени в член 104, параграф 1, букви й) и л), и представя доклад на Европейския парламент и на Съвета.“

Член 2

Транспониране

1. Държавите членки приемат и публикуват, до 28 декември 2020 г., необходимите разпоредби, за да се съобразят с настоящата директива. Те незабавно уведомяват Комисията за тях.

Държавите членки прилагат тези разпоредби, считано от 29 декември 2020 г. Въпреки това разпоредбите, необходими за осигуряване на съответствие с измененията, посочени в член 1, точка 21 и точка 29, букви а), б) и в) от настоящата директива във връзка с член 84 и член 98, параграфи 5 и 5а от Директива 2013/36/ЕС се прилагат, считано от 28 юни 2021 г., а разпоредбите, необходими за осигуряване на съответствие с измененията, посочени в член 1, точки 52 и 53 от настоящата директива във връзка с членове 141б, 141в и член 142, параграф 1 от Директива 2013/36/ЕС, се прилагат от 1 януари 2022 г.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното право, които приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 3

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 4

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел 20 май 2019 година.

За Европейския парламент
Председател
A. TAJANI

За Съвета
Председател
G. CIAMBA
